Title	KAMIKA-AGAMAM – Part I
Language	SANSKRIT
Script	GRANTHA, TAMIL
Courtesy	THE HIMALAYAN ACADEMY
Publication	THE SOUTH INDIAN ARCHAKAR ASSOCIATION
Source	

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமகேச்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

இரியா பாதப் பூர்வ பாகம்
தமிழ் சந்திரிகையுடன்

(முதற் பகுதி)

வெளியிடுபவர்
சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர் அவர்கள்
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க பொதுக் காரியதரிசி

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1
(நள ஹூ தை மீ)
1977

South Indian Archakar Association
(Regd. No. 39/1950, Madras)
11, Thambu Chetty Street
Madras-1

©

C. Swaminatha Gurukkal
Secretary, South Indian Archakar Association

Price : Rs. 30

Solar Works, Madras-1

உ

ஶ்ரீ குருப்யோ நம: ॥

ஸதாஶிவமுகோத்பூதம் ஶ்ரீகண்டம் ப்ரணதோஸ்ம்யஹம் ।
க்ரந்தம் விஷ்ணுபதாகாரம் க்ரந்திதம் ஸப்த ஸஹஸ்ரகம் ॥
ஸதாஶிவஸமாரம்பாம் ஶ்ரீகண்டாசார்யமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

பதிப்புரை

சிவாலயங்களில் சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காம்மிய பூஜாக் கிரியைகள் யாவும் நடைபெற்றுவருகிறது. ஆதிசைவர்களாகிய சிவாசாரியர்களும் சிவதீக்ஷை பெற்ற நான்கு வர்ணத்தினரும் ஆன்மார்த்த பூஜை முதலான நித்ய நைமித்திகாதி மதச்சடங்குகளை அவரவர் குலாதிகாரத்திற்கேற்ப ஆகமோக்தமாகத் தனித்தேனும், வைதிகக்கிரியைகளுடன் கலந்தேனும் செய்ய வேண்டுமென்னும் விதியை அநுசரித்தே செய்யப்பட்டு வருகிறது. சைவசமய சம்பந்தமான ஆன்மார்த்த கிரியைகளையும், கர்ஷணம் முதல் பிரதிஷ்டை வரை, பிரதிஷ்டை முதல் உற்சவம் வரை, உற்சவம் முதல் பிராயச்சித்தம் வரை பரார்த்த கிரியைகளையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவற்றுள் முதன்மையானது காமிகாகமம். காமிகாகமத்தின் கிரியாபாதம் பூர்வபாகமென்றும் உத்திர பாகமென்றும் இரண்டு பகுதியையுடையது. தென்னாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் காமிகாகமத்தின்படி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, அதன்படியே அவைகளில் நித்திய நைமித்திய பூஜாக் கிரியைகள் செய்து வரப்படுகிறது.

எனவே காமிகாகமத்தின் பூர்வபாகம் உத்திரபாகம் என்னும் இரண்டு பகுதிகளையும் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விகாரி, ஆடி, 30(13—8—1899)-ல் சென்னை, சிந்தாதரிப்பேட்டை சிவஞான போத யந்திரசாலை உரிமையாளர் உயர்திரு கோ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்களாலும், பின்பு அன்னாருடைய பேரர் உயர்திரு மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்களாலும் வேதாகம விற்பன்னர்களைக் கொண்டு ஓலைச்சுவடிகளைப் பரிசோதித்து கிரந்த லிபியில் மூலமும், பதச்சேதமும், தமிழில் பதவுரை தாத்பர்யம் சந்திரிகையுடனும் விரிவான முறையில் அச்சிட்டு, சைவசமய பெருமக்கட்கு எளிதிற் கிடைக்குமாறு செய்தனர். அப்பதிப்பு தற்சமயம் பார்வைக்குக்கூட கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டபடியால் பலர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, முன்னமே யாம் தேவநாகர லிபியில் தயாரித்து கையெழுத்துப் பிரதியாக வைத்திருந்த காமிகாகமம் பூர்வ பாகத்தை, திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத

சிவாசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து, மேற்கண்ட உயர் திரு. மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்கள் சந்ததியாரால் அளிக்கப் பட்ட உரிமையுடன் அச்சிட்டு, தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கத்தின் சார்பில் சென்ற 11—2—76ல் ஸ்ரீகாஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சன்னதியில் வெளியிடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தென்னாட்டிலுள்ள ஆஸ்திக பெருமக்கட்கு பெரிதும் பயன்படக் கூடியதாக கிரந்த லிபி யில் மூலமும், மூலசுலோகத்தின் நேர்தமிழ்ப் பொழிப்புரையாகிய படல சந்த்ரிகையுடனும் காமிகாகம பூர்வபாகத்தின் முதற் பகுதி திருஅருட்துணையினால் அச்சுவேலை நிறைவு பெற்று இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கு பிரதிகளை பரிசோதித்து பிழை திருத்தி உதவிய திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் இந்நூல் விரைவில் வெளிவர வேண்டு மென்று பேரவாக் கொண்டு நேரில் அவ்வப் போது ஊக்குவித்து உதவிய கடலூர் உயர்திரு தி. கி. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்களுக்கும், அச்சு புரூப் திருத்தம் செய்தும், விஷயதீபிகை சுத்தாசுத்தம் முதலானப் பகுதிகளைத் தொகுத்தும் உதவிய, சென்னிமலை சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாசாரியார் அவர்களுடைய ஞானபுத்திர சீடர்களில் ஒருவராகிய சிவத்திரு ஈசானதேவன் பெ. ஏ. கபாலி அவர்கட்கும் எனது நன்றி கலந்த ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

இந்நூலின் அச்சுக்கோர்வை எமது சொந்த சாதனங் களைக் கொண்டு சங்கத்தின் தனிப்பட்ட பணியாட்களால் செய்யப் பட்டு, சென்னை சோலார் ஓர்க்ஸ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மேற்படி பணியாளர்களுக்கும் அச்சக உரிமையாளருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிவாசாரிய சமூகத்தினரும், சைவசமயாசார பற்றுடையவர் களும், சமய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் இந்நூலை வாங்கி வாசித்து பயனடைந்து இதனுடைய பிற பகுதிகளை விரைவில் வெளி யிடுவதற்கு ஊக்கமளித்து உதவவேண்டுகிறேன், தமிழ்நாடு இந்து அறநிலைய ஆணையர் அவர்கள், தமது ஆணைக்குட்பட்ட சிவாலயங் களில் பணிபுரியும் அர்ச்சகர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் வாசித்துப் பயனடைவதற்காக இந்நூலை வாங்குவதற்கு, இலாகா பூர்வமான ஆணையை பிறப்பித்து உதவுமாறும் வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்திகளின் திருவடி வாழ்க.

சென்னை-1
நள ஹு தை மீ
31—1—1977

சி. சுவாமிநாத குருக்கள்
பொதுக் காரியதரிசி
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்

சிவமயம்

முன்னுரை

—::—

[illegible] ।
[illegible] ॥

உலகம் ஆன்மவர்கத்தின் பொருட்டு சங்காரகாரணனாகிய முதல்வனது ஆணையாற் சிருஷ்டி திதி சங்கார மெனும் முத்தொழிற் படுவது. இவற்றுள் சிருஷ்டி திதியெனும் இரண்டும் ஆன்மாக்களை நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்புள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதத்தினும் கறங்குஞ் சகடமும் போல மீளமீளப் பிறந்து இறந்து உழன்று வரச்செய்து, அதனால் இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வருமளவிற் பன்னாள் அலமருதற் கண்ணுற்றருளி மேலாம் பரமுத்தி யிற் சேர்ப்பித்தற்கே ஆம். சங்காரம் அவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழன்று வரும் ஆன்மாக்களை இளைப்பாரச் செய்தற்காம். சங்காரம் ஐவகைப்படும். அவற்றுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மஹாசங்கார கால முடிவின்கண், சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்ச மெனும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் ஒடுங்கியவாறே மீளப் படைத்தற் பொருட்டு அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம் பாகியப் பரசிவத்தினுடைய பராசந்தி, சுத்தமாயையை நோக்கிய வழி, அவபோத ரூபமாய்ப் பரசிவத்தின் இடத்திலிருக்கும் வேதா கமங்கள் சுத்தமாயையினின்றும் ருக் மற்றும் காமிக முதலிய பேதந் தோன்றுது சூக்குமைவாக்கு ரூபமான நாதவடிவாயும், அதன்பின் பைசந்திவாக்கு ரூபமான விந்து வடிவாயும், அதன்பின் மத்திமை வாக்கு ரூபமான அக்ஷர வடிவாயும் முறையே தோன்றின. பின் அவற்றைச் சூக்கும வைகரிவாக்கு ரூபமாய்ச் சொற்றொடர்ப் படுத்துச் செய்யுளாக்கிப் பிறர்க்கு அருளிச் செய்தற் பொருட்டுப் பரசிவம், ஈசான முதலிய பஞ்சப் பிரம மநுக்களாகிய சத்திகளே திருமுடி முதலிய அவயவங்களாகச் சகள நிட்களத் திருமேனி கொண்டருளிச் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று, தற்புருடம் முதலிய நான்கு திருமுகங் களான் வேதங்களைத் தோற்றுவித்தும், மேற்கண்ணதாகிய ஈசான முதலிய ஈசான சம்பந்த ஊர்த்துவத் திருமுகங்கள் ஐந்தனுள் சத்யோஜாத முகத்தினின்றும் காமிகம், யோகஜம், சித்தியம்,

காரணம், அஜிதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், வாமதேவ முகத்தினின்றும் தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹச்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்றும் விஜயம், நிச்வாஸம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்நேயம், வீரம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், தற்புருஷ முகத்தினின்றும் ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்த்ரஞ்ஞானம், முகபிம்பம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், ஈசான முகத்தினின்றும் ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் எட்டு ஆகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்களைத் தோற்றுவித்தும், இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ருக் முதலான வேதங்களையும் காமிகாதி சிவாகமங்களையும் அனுஷ்டுப் சந்தமாக அநேக கோடி சங்கியையாகப் பண்ணி, வேதங்களை அநந்ததேவர் வழியானே பிரமதேவருக்கு அருளிச்செய்து, ரிவாகமங்களை பிரதிசங்கிதை (ஒரு விஷயத்தை வேறுவேறு வகுத்துக் கூறுதல்) முறையானே பிரணவர் முதலிய பத்து பேரும் மஹாருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு பேருமாகிய இருபத்தெட்டு பேருக்கும் சிவபேதம், உருத்திர பேதம் எனப் பகுத்து ஒரோஒன்று ஒவ்வொருவருக்கு அருளிச் செய்து பின்பு மகௌக (வேறுவேருக வகுக்கப்பட்ட பலவற்றையும் திரட்டிக் கூறுதல்) முறையானே அந்த இருபத்தெட்டினையும் வித்யேசர் எண்மரின் முதல்வராகிய அநந்த தேவருக்கு அருளிச் செய்தான்.

அவற்றை அநந்ததேவர், தூலவைகரி வாக்கு ரூபமாய், நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரரின் முதல்வராகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்கு அருளிச் செய்தார். அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் கணங்கட்கும் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் அளித்தற் பொருட்டு முதலில் நந்திப் பெருமானுக்கு அருளிச் செய்தார். இது வேதம் ஆகமங்கள் வந்த வரலாறு.

பின்பு அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் சிவசிருஷ்டாள் என்றும் பிரம்ம சிருஷ்டாள் என்றும் இருவகையினரான கௌசிகாதி பெயர் மாத்திரமே ஒற்றுமையுடைய முனிவர்களில், பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரிகளான சிவசிருஷ்டாளாகிய கௌசிகர், காசிபர், பரத்துவாஜர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் ஐத்து கோத்திர சிவமுனிவர்கட்கு அருளிச் செய்தார்.

வேதம் நான்கும், பிரமகாண்டமும் பிரமகாண்டத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதம், வேதாந்தம், வேதசிரசு, பிரபலசுருதி எனப் பெயர் பெறும். வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெட்டுப் புராணங்களும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளுமாம், சார்பு நூல் சிக்ஷை, கற்பசூத்திரம் முதலிய வேத அங்கங்களுமாம்.

வேதம், யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணிய உலகங்களை அடைய விரும்பும் உலகர் பொருட்டும், ஆகமம் சிவசாலோக்ய சிவசாமீப்ய சிவசாரூப்ய சிவசாயூச்சியங்களை அடைய விரும்புஞ் சத்திநிபாத முடையார் பொருட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

இன்னும் சத்யோஜாதம் முதலாக ஐந்து முகங்களினும் முறையே லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்னும் ஐத்தும் தோன்றின எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். லௌகிக நூல், ஆயுள் வேதமும் தண்டநீதி முதலாயின. வைதிக நூல் மீமாஞ்சையும் நியாயமும் வைசேடிகமும் ஆகிய மூன்றுமாம். அத்யான்மிக நூல், சாங்கியமும் பாதஞ்சலமும் வேதாந்தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்க நூல் பாசுபதமும் காபாலமும் மாவிரதமும் ஆகிய மூன்றுமாம். மாந்திரநூல், சித்தாந்த சாத்திரம் ஆம். லௌகிகத்தினும் உயர்ந்தது வைதிகம்; அதனினும் உயர்ந்தது அத்தியான்மிகம்; அதினும் உயர்த்தது அதிமார்க்கம்; அதினும் உயர்ந்தது மாந்திரம். மாந்திரம் சிவாகமம், தந்திரம், சித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறும்.

சிவாகமங்கள், ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனியே நான்கு பாதங்களை உடையனவாய் இருக்கும்.

ஞானபாதத்தில் சிவபெருமானுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் சகலர், என்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவ முதற் பிருதிவிதத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களது உற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும் புவனங்கள், புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிரளயம் மத்திமப் பிரளயம் மகாப் பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப் பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருஷ்டியாம் முறையும், பாசுபதம், மாவிரதம், காபால முதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களின் உத்தாரணம், சந்தியாவந்தனம், பூஜை, ஜெபம் ஹோமங்களும், சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களும், புத்தி முத்திகளுக்கு உபாயமாகிய தீக்ஷையும் கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்துக்குக்

காரணம் ஆகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும் இயமம், நியமம், ஆசனம். பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம், சமாதிகளுடைய முறைமையும் மூலாதாரம் முதலிய ஆராதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க இலக்கணமும், உமாமகேசுரர் முதலிய வியக்தாவியக்த லிங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதர் இலக்கணமும் ஜெபமாலை, யோகபட்டம், தண்டம், கமண்டலம் முதலியவற்றின் இலக்கணமும், அந்தியேஷ்டி விதியும் சிரார்த்தவிதியும் கூறப்படும்.

இனிச் சைவாகமங்களைச் சொன்னவர் கேட்டவர்களுடைய பேதத்தினாலே, பரம் மஹான் அந்தராளம் திவ்யம் திவ்யாதிவ்யம் அதிவ்யம் என ஆறு விதமான சம்பந்தம் கூறப்படும். அஃது எவ்வாறு என்னில் சதாசிவர் அநந்தேச்வரர் சம்பந்தம் பரம் என்றும், அநந்தேச்வரர் ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் சம்பந்தம் மஹான் என்றும், ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் இந்திராதி தேவர்கள் சம்பந்தம் அந்தராளம் என்றும், இந்திராதி தேவர்கள், தேவருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யம் என்றும், தேவருஷிகள் மனுஷருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யம் என்றும், மனுஷ்யருஷி மனுஷ்யர் சம்பந்தம் அதிவ்யம் என்றும் ஆறுவிதமாம்.

ஆகம சம்பந்தமும் அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம் என்றும், பிரணவாதி சம்பந்தம் என்றும் இருவகையாம். மேல் கூறியது அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம். பிரணவாதி சம்பந்தம் இந்தப்படியே யோஜிக்கத் தக்கது.

அவ்விடத்து சிவ பிரணவ சம்பந்தம் பரமென்றும், பிரணவ திரிகல சம்பந்தம் மஹானென்றும், திரிகல ஹர சம்பந்தம் அந்தராளமென்றும், ஹர தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்நம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் இப்படி சம்பந்தம் ஆறு விதமாகும். இந்தப்படி சிவபேதங்களுக்கு சம்பந்தம் அறியத்தக்கது.

உருத்திர பேதங்களுக்கு சம்பந்தம் ஐந்து விதமாகும். அஃது எவ்வாறு எனில் சிவனுக்கும் அநாதிருத்திரருக்கும் உண்டான ஆகம சம்பந்தம் பரமென்றும், அநாதிருத்திர பரமேச சம்பந்தம் மஹானென்றும், பரமேச தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ்ய சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் ஐந்து விதமாகும்.

இப்படிக் கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களைப் போதிக்கும் வேத சிவாகமங்கள் பரசிவம் முதலாகச் சந்தானக்கிரம சம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் குரு சிஷ்ய பராம்பர்யமாய் வருகிற படியினாலும், பரமாப்த சிவப்பிரணீதம் ஆகையானும் (சிவவாக்யமாகையானும்) தடையற்ற பிரமாண நூல் என்பது ஸித்தம். மற்றும் அவை அவபோத ரூபமாகப் பரசிவத்தினிடத்து இருப்பதால் நித்யமும் ஆகும்.

எனவே மனுஷ்யாதி ருஷி; இந்திராதி தேவ; பிரஹ்மாதி உருத்திர ப்ரோக்தமானதும், சமுத்திர கலச நியாயமாக வேத சிவாகமங்களினின்று ஒரோஒன்றே பற்றி செய்ததும், வேதசிவாகம விருத்தமானதுமான சாத்திரங்கள் ப்ரோக்தாக்களின் (சொன்னவர்களின்) தாரதம்யத்திற்கு ஏற்ப கீழ்கீழ்ச் சாத்திரங்கள் மேன்மேற் சாத்திரங்களால் மறுக்கத்தக்கது. சதாசிவோக்த சாத்திரமான வேத சிவாகமங்கள் யாதொன்றினாலும் பாதிக்கப்படுவது அன்று; ஆகையால், வேதசிவாகமங்கள் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாஸ்திரங்களுக்குப் பிரமாணம் ஆகுமே அல்லது அவையாதும் வேதசிவாகமங்கட்கு பிரமாணம் ஆகாது என்பது ஸித்தம். இன்னும் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாத்திரங்களில் எந்தெந்த சாத்திரத்திற்கு எத்தனை தத்துவங்கள் வரை வியாப்தியானது அறியப்படுகிறதோ அந்தந்த சாஸ்திரத்திற்கு அவ்அவ்வளவு பர்யந்தமே பிரமாண யோக்யமாம் என்பது பிரசித்தம்.

இனி பரசிவம் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று அநந்ததேவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள இவ் ஆகமங்களின் தனித்தனியே பரார்த்தம் முதலான கிரந்த சங்க்கியைகளை, அநந்ததேவர் முதலானவர்களால் உபதேசக் கிரமமாகக் கேட்போர் பக்குவ பேதங்கட்கும் கற்ப பேதங்கட்கும் ஏற்ப ஒருவர்பின் னொருவராக முறையே சுருக்கி உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இதனை விரிக்கிற் பெருகும்; ஆகமங்களிலும் சைவமாபாஷ்யங்கள் முதலான ஞானநூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

இனி மேற்கூறிப் போந்த சிவாகமங்களுள் ஒரு சிலவே ஓலைச் சுவடி, கையெழுத்துப் பிரதி, அச்சுப் புத்தகம் முதலான வடிவில் ஜீரணமாகும் நிலையில் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் கிடைத்தற்கு அரிய கருவூலமாகப் பேணி காத்துப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. பெரும்பாலானவை நம் தவக் குறைவினாலும் காலத்திற்கு ஏற்பவும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதெனவே கொள்ளலாம். அரிதிற் கிடைக்கக் கூடியவற்றையேனும், சமயப் பற்றுடையார்க்கும் மற்றும் சமய ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் எளிதிற் கிடைக்கச் செய்து இதனால் நூல் மறைந்துவிடாமற் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும்

பேரவாவினுல், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கப் பொதுக் காரியதரிசி சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள், மேற்படி சங்கத்தின் சார்பில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வரும் சமயப் பெருநூல் களைப் போலவே, இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களுள் முதன்மையானதும் பிரசித்தமானப் பிரயோகப் பிரமாணம் ஆனதுமான காமிகாகம கிரியாபாதத்தின் பூர்வபாகத்தை நாகரலிபியில் சென்ற ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுப் பிரசித்தப்படுத்தியுள்ளது ஆஸ்தீக உலகம் அறியும். இதை அடி ஒற்றி கிரந்த லிபியில் தமிழ்ச் சந்த்ரிகையுடன் மேற்கண்ட பூர்வபாகத்தின் முதற்பகுதி தற்சமயம் வெளிவருவது, தென்னிந்திய சிவாசாரியர்கட்கும் ஆஸ்திக சைவ பெருமக்கட்கும் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

செயற்கரிய செயலாகிய இச் சிவபுண்ணியத்தை, தமது வயது முதிர்ந்த நிலையில் அயராது செயற்பட்டு நிறைவேற்றி சமயப்பயிர் வளர்க்கும் சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்களுக்கு என்றும் இன்பம் பெருக, நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பிரசாதித்து அருள்பாலிக்க திருக்கைலாய பரம்பரை ஆமர்த்தமட துர்வாச மாமுனி சந்தான ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்தியின் திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப் பெருநூலின் பிறபகுதிகளும் விரைவில் வெளிவருவதற்கு அயராது ஆவன செய்து வரும் அன்னருக்கு ஒல்லும் வகையால் உறுதுணை யோவாதே செய்து, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளது சைவ உலகம்.

சென்னை,
31—1—1977

ஈசான தேவன்
பெ. ஏ. கபாலி

—:※:—

தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர் எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் அளித்த அணிந்துரை

பழமையும் பெருமையும் மிக்க நமது இந்து மதம், சைவம் வைணவம் சாக்தம், கணுபத்தியம், சௌரம் என்னும் சமயங்களை யெல்லாம், தன்னகத்தே பொதிந்துக்கொண்டு சிறந்தோங்கித் திகழ்வது. இந்து மதத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலிய சமயங்களுக்கும், அடிப்படைப் பிரமாண நூல்களாக அமைந்து திகழ்வன, வேதம், ஆகமம் என்னும் இருவகை நூல்களாகும்.

"வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்பும் என்றுமுள்ளன"

என்று திருமூலர், தமது திருமந்திரத்தில், வேத ஆகமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம். வேதம், அனைவர்க்கும் உரிய பொது நூல்; ஆகமங்கள், அவ் அச் சமயத்தார்க்கே உரிய சிறப்பு நூல்கள். வேதம் உலகியல் ஒழுகலாற்றை வகுத்துக் கூறுவது. ஆகமம் அவ் அச் சமயத்தார்க்குரிய அருளியல் விளக்கி உரைப்பது.

"ஆரண நூல் பொது, ஆகமம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்" என்றும், "நீதியினுல் இவை உலகர்க்கும் சத்திநிபாதற்கும் நிகழ்த்தியன" என்றும், சிவஞானசித்தி ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகின்றுர். வேதத்தைப் போலவே ஆகமங்களும் முதன்மையும் சிறப்பும் உடையன ஆகும்.

சைவசமயத்திற்குச் சிவாகமங்களும், வைஷ்ணசமயத்திற்குப் பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் ஆகமங்களும், சாக்த சமயத்திற்குச் சாக்த ஆகமங்களும், பிரமாண நூல்களாக அமைந்துள்ளன. சைவாகமங்கள் காமிகம், வாதுளம் முதலாக 28 ஆகும். "ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க" என்று மணிவாசகரும், ஆகம சீலர்க்கு அருள் நல்கும் பெம்மானே" என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அருளிச் செய்திருப்பதனுல், ஆகமங்களின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணலாம். "வேதம் சிவாகமம் இரண்டிலும், பஞ்சப்பிரமம் - பிரணவம் - பஞ்சாக்கரம் - பிராசாதம் முதலிய மந்திரங்கள்-பதி, பசு, பாசம் முதலிய முப்பொருள் இலக்கணங்கள்-திருநீறு, உருத்திராக்கம் சிவலிங்க வழிபாடு முதலியன பலவும் வற்புறுத்தப் பெற்றுள்ள" என்று, சிவஞான போதப் பேருரையில்,

மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிட்டருளியிருக்கின்ருர். இவற்றிஞலெல்லாம் சிவாகமங்களின் சிறப்பும் முதன்மையும் தெள்ளிதின் அறியப் பெறும்.

சிவாலயங்களில், சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காமிய பூசைக் கிரிகைகள் யாவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்தகைய கிரியைகள் அனைத்தையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் 28 எனப்படினும், அவைகளுள் பெரும்பாலானவை இப்போது கிடைப்பதற்கு அரிதாக இருந்துவருகின்றன.

ஆதலால், அவற்றையெல்லாம் மீளவும் ஆராய்ந்து தொகுத்து வெளியிடுவதற்குத், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், பெரிதும் முயன்று தொண்டாற்றி வருகின்றது. அம்முயற்சியின் விளைவாக, பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் பின்பற்றி வருகின்ற காமிகம் என்னும் ஆகமம், முதற்கண் இப்போது சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து தொகுத்துப் பதிப்பிட்டு வெளியிடப் பெறுகின்றது. இந்நூல் வெளியீட்டிற்குத் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், அச்சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசியான சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும், உழைப்பும் அளவிடற்பாலன அல்ல. இம்முயற்சியையும் உழைப்பையும், எவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டினுலும் தகும்! காமிக ஆகமத்தின் முதற்பகுதியாக கிரியாபாதப் பூர்வபாகம், தமிழ்ச்சந்த்ரிகையுடன், இன்று (6—2—77) வெளியிடப் பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்திருந்த பதிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், திருவாவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவமசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்தும், இந்நூல் மிகவும் சிறந்த முறையில் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றது.

இச்சிறந்த நூலைச் சிவாசாரியப் பெருமக்களும், சிவாலயங்களும் வாங்கி ஆதரித்துப் போற்றிப் பரப்பி. இதன் மூலம் மேலும் பல ஆகமங்கள் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தல் வேண்டுமென்று அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இச்சிறந்த தொண்டிற்கு இயன்ற எல்லாவகையான உதவிகளையும், நமது இந்து சமய அறநிலையத்துறை செய்து உதவும் என்றும், தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம் மேன்மேல் வளர்ந்து சிறந்தோங்குக! அதன் மூலம் சிவாகம நூல்கள் மேன்மேலும் சிறந்த முறையில் வெளிவருக! என எல்லாம் வல்ல திருவருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சென்னை-600 034
6—2—1977

எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத் காமிகாகம கிரியாபாத

பொருள் அடக்கம்.

(பூர்வபாக முதற்பகுதி)

—:*:—

உ

|| படலாநுக்ரமணிகா ||

படல ஸங்க்யா	விஷய:	ஶ்லோக ஸங்க்யா	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
	பூர்வபாகாநுக்ரமணிகா	கரு	
	உத்தரபாகாநுக்ரமணிகா	கஅ	
க	தந்த்ராவதாரபடல:	கஉசா½	1
உ	ஜ்ஞாநாவதாரபடல:	கஅசா½	ஙங
ங	ஸ்நாநவிதி:	கசாச½	சாஎ
ச	ஸந்த்யாவிதி:	ருஙஅ	கூஎ
ரு	ஸந்த்யாஜபவிதி:	அ௦½	கஅஅ
சா	நைவேத்யவிதி:	அஎ½	உ௦ரு
எ	குண்டலக்ஷணவிதி:	சங½	உஉக
அ	அக்நிகார்யவிதி:	கஉஎ½	உங௦
கூ	ஹோமவிதி:	உங	உருங
க௦	நிமித்தபரீக்ஷாவிதி:	கசா½	உருஅ
கக	ஶிஷ்யபரீக்ஷாவிதி:	ருசா	உசாஉ
கஉ	ப்ரவேஶபலிவிதி:	எ	உசாஉ
கங	ஶிஷ்யபரிக்ரஹவிதி:	கஅ½	உஎசா
கச	ஶிஷ்யதீக்ஷணவிதி:	ஙக	உஅ௦
கரு	பஞ்சகவ்யஸாதநவிதி:	ஙரு	உஅஎ

படல ஸங்க்யா	விஷய:	ஶ்லோக ஸங்க்யா	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
கசா	ஸோபாநகரணவிதி:	ஙஉ½	உகூச
கஎ	பதவிந்யாஸவிதி:	கஉசா½	ங௦க
கஅ	ஸூத்ரநிர்மாணவிதி:	உஉ½	ஙஉங
ககூ	வாஸ்துதேவபலிவிதி:	சஎ½	ஙஉஎ
உ௦	ப்ராஸாதலக்ஷணவிதி:	கஎ	ஙஙரு
உக	விஸ்தாராயாமலக்ஷணவிதி:	எ	ஙஙஅ
உஉ	ஸூயாதிலக்ஷணவிதி:	ககூ½	ஙச௦
உங	நக்ஷத்ரவர்க்கவிதி:	உ௦½	ஙசங
உச	தஞ்ஜிகாதிவிதி:	உகூ	ஙசஎ
உரு	வீதிகோபுராதிமாநவிதி:	கங½	ஙருங
உசா	ப்ராஸாதாதிதேவதாஸ்தாநவிதி:	சக½	ஙருரு
உஎ	த்விஜஸங்க்யாவிதி:	அ½	ஙசாஉ
உஅ	ப்ராஸாதாதிவிந்யாஸவிதி:	உக½	ஙசாச
உகூ	ஸ்வஶதேவபதாதிவிதி:	கூ½	ஙசாஅ
ங௦	ப்ராஸாதத்ரவ்யஸ்தாநநிர்ணயவிதி:	உஉ	ஙஎ௦
ஙக	ஸ்தம்பந்யாஸவிதி:	க௦ச	ஙஎச
ஙஉ	பாலஸ்தாபநவிதி:	கூஎ½	ஙகூஉ
ஙங	ப்ராஸாதப்ரஹ்மவிந்யாஸவிதி:	ஙஉ½	ச௦சா
ஙச	வாஸ்துஶாந்திவிதி:	ஙங	சகரு
ஙரு	ஶாலாலக்ஷணவிதி:	ககூங½	சஉக

—(0)—

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌸𑌹𑌜𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌗 [illegible] 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃
[illegible] 𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇
[illegible] 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

॥ 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌗𑌮𑍇 - 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌚 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿[illegible] 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 [illegible]𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰[illegible]𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮 [illegible] 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌚 ।
𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑍇𑌦𑌕𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌰𑍁𑌚𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible]𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௦
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍇𑌕𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣[illegible] ॥
𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௫

𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 ॥

—::—

॥ 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌗𑌮𑍇 - 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤[illegible]𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑌾𑌸𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌦𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible] 𑌹𑍋𑌮𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾 ।
[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௫

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

FOREWORD

I am writing this Foreword advisedly in English to attract the attention of modern scholars to the necessity for preserving the heritage of the Agamas as much as the Vedas and to encourage the custodians and interpreters thereof in cherishing and maintaining it. *Vedāgama samraksaṇa* is the duty principally of all professing Hindus. For, both the Vedas and Agamas are *śruti*—they are *apaurshaya* and *nitya*—and they are spoken of as such in the same breath by *Puranas* and later Sastraic literature and great religious teachers from ancient times.

While the Upanishads known as *Vedanta* and the jnanapada of the Agamas known as *Agamanta* (or *Siddhanta*) are well known, the Agama texts themselves were not easily accessible and could not be got yet by Western scholars to the same extent as Vedic texts. Except for the sporadic and much handicapped efforts at the beginning of this century of scholars like L. D. Barnett and R. W. Frazer, the *Saivāgamas* were less fortunate than *Sākta* and *Pāncarātra* texts at the hands of Arthur Avalon and Schroeder. Yet the practical and living religion of the Hindus to whatever denomination they may belong, is governed, as pointed out by Swami Vivekananda, from the Himalayas to Cape Comorin, by the Agamas only.

The vastness of **Sāivagamas* (28 mūlāgāmas and 207 upāgamas)—their slokas reckoned traditionally at many lakhs- and the fact that even the extant texts were the close preserve of Sivāchāryas were a deterrant to their publication. However, an attempt was made at the beginning of this century to publish a few atleast of the powerful agamas by Konraimanagaram Shanmugasundara Mudaliar and later by his nephew Alagappa Mudaliar of Madras and this breakthrough was meritorious as it helped the Sivacharyas themselves and others yearning to know about the Agamas. Later, the Saivāgama Paripālana Sangam Pudukkottai printed a few upāgamas and prakaraṇas. Currently the French - Indological Institute, Pondicherry, under the

* Some of them were in Tamil and Prakrit languages.

D

guidance of Prof. Jean Filliozat is engaged in the stupendou task of collecting and publishing the available Agamas one by one, but the editing is in French. As important and valuable as all these are, the efforts of the SouthIndian Archakar Sangam, to reprint and publish some of the Agamas for the benefit of the Archakars and the public are praiseworthy. The Sangam has already made some progress inspite of heavy odds. It is a pity that although the secular control of temples have been under Government for over 50 years now, the reprinting of the Agamas, even with temple funds, has not been given serious attention to upto this date. The Agamas are encyclopaedic in their contents, covering rituals and philosophy, and are the store-house of temple arts, architecture, music and dance which are of fascinating interest to many.

Many have only vague notions about the Agamas as even books on Indian Philosophy and Religions pay very scant attention to them (except perhaps Dr. S. N. Dasgupta's book *History of Indian Philosophy, Vol. V*). For the information of the ignorant and the biased it has to be explained here that in point of chronology the Agamas are as ancient as the Vedas and they are both acknowledged as Divine Revalation from from the mouth of God. They are both *sabda pramāna* and lead to *avabōdha jnana* (self-luminious knowledge). All theistic religious like Saivism and Vaisnavism (including the Madhva Vaisnavism) respect the Agamas and base their theological doctrines on them. The monistic Advaita relied only on the Upanishads with monistic trends for its metaphysics. The jnanapada of Agamas, are more explicit and indeed *Svetārsvatara* upanished is sometimes called Agamic upanishad. The difference and distinction between the Vedas and the Agamas are that while the Vedas spoke of many Gods and of one Brahman, the Agamas are out and out monotheistic and their ontology is no less profound. *Sankara Samhita* of Skanda Purana speaks of the relation of the Vedas and Agamas thus: Vedas are in the middle of the mouth, the Aksharas are

the teeth and the Agamas are from the very tongue of Siva (" ***Aasya madhyē sthitha veda devadevasya bhāsura, aksharām tu dautam jiḥvayam tu Sivjnāna*** "). Later Saints like Tirumular in his *Tirumandram* which is considered to be the essence of the Agamas and Manikavachagar and Nammalvar (both Saiva and Vaisnava) and scholiasts like Haradatta, Srikantha, Sivāgrayogin Sivajnānaswami and Appaya Dikshita have looked upon Vedas as common and the Agamas as specific as the latter are for all irrespective of caste and sex that yearn for the descent of the Grace of Siva (*saktinipāda*). The Agamas are synthetic—*mantra*, *tantrā* and *siddahanta*. and embrace *charya*, *kriya*, *yoga* and *jnana pādas*. What is more, they provide for the sacrament of *diksa*, ordinary and special, besides the *gāyatri* for *svārtha* and *parārtha* puja. No one without Agamic *diksa* can perform any puja at home or in the temple. Hence a knowledge of the Agamas is necessary to all alike if they wish to take the sacrament of *diksa* for a divine office or for self - salvation..

The present publication of *Kāmikāgama*, Pūrvabhagā, Part I, by the South Indian Archakar Sangam, Madras (which has within its fold both Saiva and Vaisnava archakas) is to be welcomed and encouraged. This volume gives the Agama text in grantha script together with tātparya (gist) in Tamil for the benefit of all. One patala alone has been transliterated in Tamil but not others. (The Sangam has already published the entire Pūrvabhaga in Devanagari script). The contents of the present volume are briefly given in its preface. The Tantrāvatara patala gives the origin of the Agamas. The Mantrāvatāra patala gives an account of the mantras. The rest of the patalas give a detailed account of the various rituals and their significance.

Kāmikagama is one of the longest Agamas and most of the temples in South India follow it only. It is looked up on as the feet of Siva. It deals with all the rituals from *karṣhaṇa*

(turning the sod) to *pratiṣta* (installation) of deities. The uttarabhāga deals with *dikṣā*, festivals etc. So this is a complete Manual for priests and laymen and for the inquisitive scholar who wants to know the details and symbolism of Agamic worship, private and public. Indeed there is currently a great interest in the information from other religionists and Western scholar. This publication would therefore serve a felt need by the Hindus and non-Hindus and place the Agamas before a world view.

The South Indian Archakar Association is to be congrattulated on this programme of reprinting the Agamas. It deserves State support as well as the support of the professors of the faith, The Secretary of the Sangam, Sivasri C. Swaminatha Gurukkal deserves the thanks of the public for his labours even at his old age, particularly when the present cost of production of books has increased enormously. The only recompense that the Sangam would most need is the quick purchase of this Part so that the remaining Parts could be taken quickly.

I commenced this volume to the attention of all who wish to get an insight into the contents of the Agamas without which Hinduism would not be a living religion and no research on Indian philosophy would be completed.

"Arasadi Karpagam,"
Thyagarayanagar,
Madras-17.
1st Feb. 1977

N. MURUGESA MUDALIAR,
Retd. Secretary to Govt. and Special Adviser, sometime Patron, Saiva Siddhanta Maha Samajum, etc.

INTRODUCTION

The Saiva Agamas are some of the earliest books in the Sanskrit language on the Saiva religion and philosophy, written over a period of several centuries before the Christian era. The Agamas represent on independent class of writing by very early seers, who had an inward experience and enlightenment from the Supreme Being, and who were also perhaps influenced by the Vedas in their original form. They had realised in their lives and thoughts the general truths taught by the early Upanisads. So far as Saivism is concerned, these seers were not men from the North. They were essentially representatives of All India and they reflected in their thoughts, modes of meditation and worship, and in their writing, the inherent Theism of the South. The Theism of the south or rather, the Saivism of the Tamilians, was the growth of an unbroken tradition probably from the pre-historic past and this had three elements fused into it. These are worship of idols and images, both in the shrines throughout the land and in the devotees' own houses, symbolism, and the inward meditation and realisation. These three were not separate compartments, but basically one harmonious integrated whole. When the Upanisads were added on to the Vedas in the course of the later centuries, they could not but be influenced by the religion and philosophy flourishing around them. These naturally embody a considerable volume of the thought of the agamic scholars, because some of the early Agamas were

earlier than these later Upanisads in point of time, and the Agamas were much more alive and vibrating with life and activity than the Upanisads, because they dealt with definite and concrete objects, while the others dealt only with abstract concepts. The very fact that some later Upanisads came to be written shows that the followers of the original Upanisads had to take note of agamic thoughts and, to bring them also into a single common fold, adopted the device of writing further Upanisads, to embrace fresh thought on the same subject. The Saiva Upanisads such as *Brhadjabala* did certainly come into existence a long time after the Agamas.

The Agamas claim Vedic authority for their doctrines. The agama doctrines are indeed theistic and such theism is not foreign to the Upanisads. The following agamic passages may be seen to affirm the derivation of the Agamas from the Vedas 'The siddhanta consists of the essence of the Veda' (Suprabhedagama); 'This tantra is of the essence of the vedas'; 'This siddhanta knowledge which is the significance of Vedanta is supremely good' (*Makuta*). It has been suggested that the agamic systems were developed out of the Brahmanas in the same way as the Upanisads, though at a much later stage, and that some of the later Upanisads like the *Svetasvatara*, which address the Supreme Being by a sectarian title and not as Param Brahman, as of yore, probably grew up under the shadow of the Agamas. The agamic cult which was that of the generality of the people, and the Vedic cult which was that of the priestly

classes, officiating for themselves or for others, were both indigenous; they existed and grew up side by side from the earliest times without any extraneous influence; the distinction between the two was in no sense racial. The Agamas are deemed to have scriptural authority and are often called the Veda and the Fifth Veda. As a matter of fact, although the Sanskrit *Nighantu* names the Veda as the *Nigama* and the Tantra as the *Agama*, the Veda and the Agama both seem to have been denoted by the common term *sruti* up to the XI century, after which period the above distinction of Nigama and Agama seems to have been adopted. The agamic (tantric) texts, as we know them today, had for the most part preceded Buddhism, and only the agamic cult had been able gradually to swallow up Buddhism on the Indian sub-continent, and ultimately to banish it altogether from the Indian soil; it was not the Upanisadic philosophy but the agamic cult that was responsible for the supplanting of Buddhism and for the fusion of the salient features into the core of the Hindu religion.

Several explanations have been offered for the term *agama*. One is that because it emanated from God, it is called the Agama, that which came (from God). Another is that the three letters *a-ga-ma* respectively denote *pati*, *pasu* and *pasa* (the self, the soul and the bonds) and that the agama deals with all these three entities and their relationship, and hence this name.

A Sanskrit verse gives an interesting meaning for the three syllables *a*, *ga* and *ma*:

Agatam siva vaktrebhyah, gatam ca girija mukhe,
Matam ca siva bhaktanam, agamam cheti katyate.

'The agamas originated from the faces of Siva, fell on the ears of Parasakti and spread in the world as the *mata* of the Siva bhaktas'. The agamas take their name from the first letters of the words *agatam* (originated), *gatam* (fell) and *matam* (religion).

The common noun *agama* simply means coming or acquisition.

But in the Saiva school, a special root meaning is indicated for the term.

It is given as *a*-knowledge, *ga*-liberation and *ma*-removal of the bonds. The agama came to be called as such, since a study and adherence to its codes liberates the soul from bondage, causes realisation of the Supreme, and ultimately confers Eternal Bliss.

Agamas are common to the three prominent schools and they are called Agama in Saivism, Samhita in Vaishnavism and Tantra in Saktaism.

The agamas had not been quite popular in North India for the simple reason that they were all written in palm leaf manuscript in the *grantha* characters which were unknown in the north. Their script was the *nagari*, However, the Sivagama Paripalana Sangham of Devakottai published some Upagamas in the nagari script. The French Institute of Indology in Pondicherry are now publishing a series of agamas in the nagari script. They have so

far published parts of the *Ajtha*, *Raurvava* and *Mrgendra*. Their *Matanga* is to be released soon. They have been able to secure 23 out of the 28 principal agamas.

The agamas have the greatest currency in the Tamil country. The great Prof. S. N. Dassgupta has stated that not a single manuscript of importance is available in Banaras, considered the greatest seat of Sanskrit culture. It therefore goes without saying that the Saivagamas have been a rare and special preserve of the Sivacharyas in Tamilnad. All temple worship, festivals, installation, consecration etc., are here done according to the agamas. The thousands of temples in this country are standing monuments to the prevalence of the agamic cult from the ages past down to the present day.

Each Agama has a number of subsidiary agamas called Upagamas and their number is 207. Among the Upagamas the *Paushkara* and the *Mrgendra* are well known. The principal agamas being with *Kamika* and end with *Vatula*. Each agamas has the four parts or *padas* called *Vidya*, *Kriya*, *Yoga* and *Charya*. The *Vidyapada* is the philosophical part while the *Kriya pada* is the ritualistic part. The other two parts are generally very short. The *Kriyapada* of the *Kamika agama* has been the most wellknown part in Tamilnad. This is one of the largest of the known agamas. It is said to represent the Feet of Siva. Its Kriyapada alone has been printed, in two parts, by the Sivajnanabodha press, in 1901. The total number of verses in it are 12.000, made up as follows : *Purva-*

5166, *Uttara*-6477 ; verses lost 357. The term *Kamika* means ' the object desired ' ; the term *Kamikagama* is said to signify ' the Book which grants the desired object to the souls and helps them to final release through severance of bonds'. The Kamika is the agama which is widely in use today. Sivacharyas say that its authority derives from the fact that it always prescribes the rules very definitely, saying " this and not that ".

The Purva Kamika, the first part was published with a Tamil translation done by Visveswara Sastri of Tiruvottiyur. It has four sections dealing with the revelation of the agamas, rules for daily observance and worship, rules for the construction of temples and houses and for performance of rituals and rules for the installation of the deities.

The *Kamika* published by Shanmugasundara Mudaliar had long been out of print and most of the present generation could never have set its eyes on it. The non-availability of this Kriyapada text was naturally a great handicaps to the earnest *archaka* who wanted really to study the scripture and follow it in the temple's rituals. The South Indian Archakar Association, through its Secretary Shri C. Swaminatha Sivacharya published in February 1976 the Kriyapada text alone in the nagari script. This no doubt made the text available to Sanskrit scholars but the entire bulk of the Sivacharyas could not use it because they knew only the grantha script. Realising this, the association has now brought out a handsome volume of the Kriyapada, part I, in the

grantha script with a complete paraphrase in the Tamil language, chapter by chapter, in about 480 pages. The wealth of the information and guidance contained in this part cannot be brought out in a short introduction. Suffice it to say that an *archaka* who has not made every line in this book his own does not know his job. Archakas hereafter do not have any execuse to say that they do not know any ritual connected with Siva worship. The volume is an encyclopaedia which will reward even any Saiva for a careful scrutiny.

In these days of high paper prices and high labour charges Shri Swaminatha Gurukkal has done a great service to the cult of temple worship, and the *archaka* community by publishing this volume It is the duty of the Hindu Religious Endowments Board to see that some copies are in the library of temples and to supply copies also to the Archakas immediate distribution of the book will give the necessary enthusiasm and encouragement to the aged Gurukkal to publish further volumes of agamas.

M. ARUNACHALAM.

உ

குருபாதம்

தருமை ஆதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிய

"ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே!"

காமிகம் சிவபேதத்தைச் சேர்ந்த 10 ஆகமங்களில் ஒன்று. இது சிவபெருமானின் திருவடிகளாக உவமிக்கப் படுவது. இவ் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடியே தமிழகத்தின் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திக பூசைகள் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இவ் அரிய பொக்கிஷம் போன்ற இவ் ஆகமம் கிடைப்பதும் அரிதாகவே இருந்து வந்தது. இக்குறையை நீக்கி இவ் ஆகமம் எளிதில் கிடைக்க இதனைப் பதிப்பித்து நற்பணிபுரியும் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், இச்சங்கம் நன்கு இனிது வளர பெரிதும் முயன்று வருகின்ற இதன் காரியதரிசி சாமிநாத குருக்கள் அவர்களின் பணிகளும் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியன.

இது போன்ற அரிய நூல்கள் வெளியிட்டு அர்ச்சகர் சங்கம் சிறக்க ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கர் திரு அருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

தருமபுரம்,
மாயூரம் அஞ்சல்
4—2—1977

சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

—*—

காப்பு.

வேதார்தங்களை விளக்குஞ் சைவாகமம் இருபத்தெட்டி னுண் முதற்கண்ணதாகிய காமிகாகமம் வழிபட்டோதும் மாணாக்கர் தமது இடையூறு களைந்து இன்பமெய்தும் பொருட்டுக் கூறுவா னெடுத்தோதிய கணபதி வணக்கம்.

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌭𑍁𑌜𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍍 ।

வந்தே மஹாகணபதிம் மதநாரிசூநும் வாமோருஸ
ஸ்தவநிதாபுஜவேஷ்டிதாங்கம்
வல்லீசபூர்வஜமபீஷ்டதமாச்ரிதாநாம் வாணீபதிப்ரமுக
தேவ கணார்சிதாங்க்ரிம்

கருத்து. இஷ்டத்தை யருளி இடரைக் களைய, இந்நூலோதுதற்குத் தொடங்குமுன்னே மஹாகணபதியை வணங்குகின்றோம். என்பது.

॥ श्रीः ॥

श्री उमामहेश्वराभ्यां नमः

कामिकागमः

(क्रियापादे पूर्वभागः)

१ - तन्त्रावतार पटलः

காமிகாகமம்

(கிரியாபாதப் பூர்வபாகம்)

க-வது தந்த்ராவதார படலம்.

இந்நூல் யாது கூறிற்றோவெனின் ? அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெருமான் அநாதி மலபந்தராகிய ஆன்மாக்கள் இடர் கடல் நீந்தி இன்பத்துறை யெய்தி இளைப்பாறுதற் கின்றியமையா மரக்கலமாகச் சைவாகமங்கள் உணர்த்துவான் றொடங்கி முதற்கண் இஷ்டசித்திகளைத் தருவாரொருவ ருளரெனவும் அவரை வழிபடுத லித்தகைய தெனவும், அதனு லிவ்வித பலன்களை யடைவிப்பரெனவும் தெளிவிப்பதாகிய காமிகாகமம் என்னும் ஆகமத்தை யுபதேசித்தற் கூறிற் றெனவறிக.

காமிகம்-இஷ்டசித்தி. ஆகமம்-ஆ-சிவஞானம். க-மோக்ஷ சாதனம், ம-மலநாசம். ஆன்மாக்கள் மோக்ஷ சாதனத்தால் மலங் களை நாசஞ்செய்து இன்புறுவித்தல். அதனு லிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்ததோ வெனின் ? தந்த்ரமென்னும் ஆகமோற்பத்தியைக் கூறுகையா லிவ்வோத்து தந்த்ராவதாரப் படல மென்னும் பெயர்த்தது.

இனி முதற்கண் ஆகமோற்பத்தியின் சரிதங் கூறுகின்றது.

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविराजिते ।
[illegible] ॥

கைலாசதக்ஷிணெச்ருங்கே நாநாச்சர்ய ஸமந்விதே
ப்ரவ்ருத்தவடவ்ருக்ஷோத்த ச்சாயாச்சந்நேZதிவிஸ்த்ருதே

[illegible]
[illegible] ௨

வ்யாக்ரசர்மபரீதாநே பீடே ரத்நொபஶோபிதெ
தேவதாநவகந்தர்வஸித்த வித்யாதராதிபி:

[illegible]
[illegible] ௩

ஸேவ்யமாநம் மஹாதேவம் ஸ்ரீகண்டம் விச்வநாயகம்
கௌஶிக: காஶ்யபோZகஸ்த்யோ கௌதமோ நாரதஸ்ததா

[illegible]
[illegible] ௪

ஸநத்குமாரஸ்ஸநகஸ்ஸநாதநஸநந்தநௌ
ப்ருகுச்சாத்ரிபரத்வாஜ வஸிஷ்டாத்யா மஹர்ஷய:

[illegible]
[illegible] ௫

ஜிஞ்ஞாஸவ: பரம் ஞானம் ஶிவஶக்த்யுந்முகீக்ருதா:
ப்ரணம்ய சரணௌ தஸ்யப்ராஹுரீஶமுமாபதிம்

திருக்கைலாசத்தில் வடவ்ருக்ஷத்தினீழலின் கண்ணே கொலுவீற்றிருந்து, ஸமஸ்தமான தேவகணகங்ளால் தோத்தரிக்கப்பட்ட தேவதேவரும் விச்வநாயகருமாகிய ஸ்ரீகண்டபரம சிவத்தினுடையத் திருவடிகளை, கௌசிகர் காசிபர் அகத்தியர் கௌதமர் மற்றும் நாரதர் சநத்குமாரர் சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் ப்ருகு அத்ரி பரத்வாஜர் வசிஷ்டர் முதலான ருஷிகள் சிவசக்திப் பிரேரிதர்களாய் நமஸ்கரித்து, சிவஞான விளக்கத்தைப் போதித் தருளுமாறு விஞ்ஞாபித்தனர்.

[illegible] ॥ ருஷிகள்

[illegible]
[illegible] ௬

பகவன் தேவதேவேச பசுபாஶவிமோசக
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி திரோபாவ லயாநுக்ரஹகாரக

[illegible]
[illegible] ௭

வியதாதி மஹாமாயாவ்ருத்தேஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரவர்தக
ஸஹஜாநந்தஸந்தோஹஸ்வஸம்வில்லக்ஷணாத்மக

[illegible]
[illegible] ௮

பரஸம்வித் ஸ்வரூபிண்யா ஶக்த்யா பரமயாயுத
திக்தேச காலநிர்முக்த ஜகதாஹ்லாதகாரண

[illegible]
[illegible] ௯

வயம் நியுக்தா தேவேச த்வயேஜ்யாயாம் ஶிவஸ்ய து
ததர்தம் ஸாரபூதந்து ஶாஸ்த்ரம் ஶிவமுகோத்பவம்

[illegible]
[illegible] ௧௦

வக்துமர்ஹஸி தேவேச பக்தாநாமநுகம்பயா
இத்யேவம் ருஷிபி: ப்ருஷ்டோ பகவாந் வ்ருஷபத்வஜ:

[illegible]
[illegible]

ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா ஸ்புரச்சந்திரார்தஶேகர:
ஸாது ப்ருஷ்டம் ஹி யுஷ்மாபிஶ்ஶ்ருணுதவம் ஸம்ஶிதவ்ரதா:

[illegible] ஸ்ரீகண்டஶிவ:

[illegible]
[illegible] ௧௨

காமிகாக்யாந் மஹாதந்த்ராதுத்ருதம் ஶாஸ்த்ரமுத்தமம்
அவதீர்ணமிதம் மேரௌ ப்ரணவாத்யவதாரகை:

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ॥ கங

க்ரியாசர்யாஸமோபேதம் யோகஞ்ஞாநாந்விதம் பரம்
இத்யேவமுக்தா ருஷய: ப்ரணேமுர்தண்டவத்க்ஷிதௌ

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌾𑌵𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥ கச

தேஷாமாஞ்ஞாம் ஶிவொ தத்வாப்ராஹ தந்த்ர மநுத்தமம்
ஆதாவபூத் த்விதா ஞ்ஞானமதிகாரி விபேதத:

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌪𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ கரு

பராபரேண பேதேந பதிபஶ்வர்த்ததர்ஶகம்
ஶிவப்ரகாசகம் ஞ்ஞானம் சிவஞ்ஞானம் பரம் ஸ்ம்ருதம்

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌿𑌡𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃 । கசா

வேதாத்யமபரம் ஞ்ஞானம் பஶுபாஶார்த்ததர்சகம்
யதா விலக்ஷணம் சக்ஷு: க்ஷபாயாம் ந்ருபிடாலயோ:

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ கஎ

ததா விலக்ஷணம் ஞ்ஞானமெவ மேதத்பராத்பரம்
லௌகிகம் வைதிகம் சைவ ததாத்யாத்மிகமேவ ச

𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ கஅ

அதிமார்கஞ்ச மந்த்ராக்யம் தந்த்ரமேத தநேகதா
ஸத்யோ வாம மஹாகோர புருஷேஶான மூர்தய:

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ககூ

ப்ரத்யேகம் பஞ்சவக்த்ராஸ்ஸ்யுஸ்தைருக்தம் லௌகிகாதிகம்
பஞ்சவிம்சதிபேதேந ஸ்ரோதோபேத: ப்ரகீர்தித:

𑌏𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍁𑌖𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ உ०

எஷ்வேவாந்தர்கதம் வக்தும் வாங்மயம் வஸ்துவாசகம்
தேஷ்வேவ மந்திரதந்திராக்யம் ஸதாஶிவ முகோத்கதம்

ஞானமானது, ஸ்வயமாய்ப் ப்ரகாசிப்பது பரஞான மென்றும், வேதாகமாதி சாத்திர பேதங்களால், இரவிற்பூனை யின்கண் விளங்குவது போல மனிதர்களுக்குப் பிரகாசிப்பது அபரஞான மென்றும் இருவகைத்து. இனி தந்த்ரம் லௌகிகாதி அநேக பேதங்களை யுடையது. அவை சத்யோஜாதாதி ஐந்து திருமுகங்களால் ப்ரவாகம் போல இருபத்தைந்து பேதங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மந்த்ரமானது சதாசிவ முகத்திற் றோன்றியது.

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ உக

ஸித்தாந்தம் காருடம் வாமம் பூததந்தரஞ் ச பைரவம்
ஊர்த்வ பூர்வகுபேராஸ்ய யாம்ய வக்த்ராத்யதாக்ரமம்

சித்தாந்த மென்னும் ஆகமமானது காருடம் வாமம் பூத தந்த்ரம் பைரவம் என நான்கு பகுப்பினதாய் ஊர்த்துவ முதலிய நான்கு திருமுகங்களினும் தோன்றியது.

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥ உஉ

ஈசாநவக்த்ரா தூர்த்வஸ்தாத் ஞ்ஞானம் யத்காமிகாதிகம்
தசாஷ்டாதச பேதேந சிவருத்ராவதாரகை:

𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌯𑍁𑌗𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 । உங

ஷட் ஷஷ்டிபி: க்ரமேணைவ கதிதந் து ஶிவாக்ஞயா
ததேவ யுகபேதேந ஸத்யோஜாதாதி மூர்திபி:

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।

ப்ரகாஶிதஞ் சதுர்பேதம் மூர்த்திஸங்க்யாவஶேந து

ப்ரணவர் முதலிய சிவபேதங்களையும் ருத்ரர் முதலிய ருத்ர பேதங்களையுமுடைய அறுபத்தறுவர்க்கு உபதேசித்தற் பொருட்டு சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசான முகத்திற் றோன்றிய காமிகாதி சிவாகமம் இருபத்தெட்டும், யுகபேதங்களாற் சத்யோஜாதாதி நான்கு திருமுகங்களிற் றோன்றிய நான்குவிதப் பகுப்புள் ளனவாம்.

[illegible] உ௪
[illegible]

ஸங்க்யயா காருடம் தத்வத் பூர்வவக்த்ராத் விநிர்கதம்
ஸாவித்ரியாத்யஞ் ச ஸித்த்யர்த்தமுக்தந் ததவதாரகை:

மேற்கூறிய நான்கு பிரிவினுள் காருடம், சாவித்திரி முதலான சித்தியின் பொருட்டுக் கிழக்கு முகத்துதித்த புருடர்களுக் காகக் கிழக்கு முகத்திற் றோன்றியது.

இந்த ச்லோகத்தில் அந்வய பஞ்சலக்ஷண வகையாய் மேலரை ச்லோகத்திற்குப் பின்வரும் முற்பாதியைச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டது. இதுமுதல் பின்வருமிடங்தோறும் அவ்வாறே உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வாறு உரையிடுவது வடநூல் வியாக்யாதாக்களின் வழக்கு.

[illegible] உ௫
[illegible]

நயஸூத்ராதிபேதேந வாமம் வாமாத்விநிர்கதம்
சதுர்விம்சதிஸங்கியாக மவதீர்ணம் ஶிவாக்ஞயா

வாமமுகத்தில் இருபத்து நான்கு சங்கியையுடைய நயசூத்திராதி பேதங்களாக வாமமென்பது தோன்றியது.

[illegible] உ௬

கௌளாதிவிம்சத் ஸங்கியாதம் பூததந்திரத்து ஸத்யத:

இருபது கணக்குள்ளதாக எண்ணப்பட்ட கௌள முதலான பூததந்த்ரம் சத்தியோஜாத முகத்திற் றோன்றியது.

[illegible]
[illegible] உ௭

த்விவிதந் தந்த்ரமுத்பூதம் பைரவந் தக்ஷிணஸ்யத:
அஸிதாங்காதிபிர்பூமௌ கதிதந் ததநேகதா

தென்முகத்தில் இரண்டு பிரிவாய் பைரவ மென்பது தோன்றியது. அந்த பைரவம், அசிதாங்கர் முதலான வர்களால் அநேக விதமாகப் பூமியிற் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]
[illegible] உ௮

ப்ரத்யேகம் தந்த்ரபேதோக்தௌ ஜாயதே க்ரந்தவிஸ்தர:
அத ஸித்தாந்த தந்த்ராணா மவதாரோ நிகத்யதே

இனி ஆகமங்கள் விரித்துக் கூறில் அநேக க்ரந்த பேதங்களை யுடையன. எனவே சித்தாந்த மென்னும் ஆகமோற்பத்தி கூறப் படுகின்றது.

[illegible]
[illegible] உ௯

தநோதி விபுலாநர்தாம்ஸ்தத்வமந்த்ர சமாச்ரிதாந்
த்ராணஞ் ச குருதே யஸ்மாத் தந்த்ரமித்யபிதீயதே

தன்னை யடைந்தோரைக் காப்பாற்றுவது, தத்வ மந்திரப் பொருள்களை விளக்கிக் கூறுவது தந்-த்ரம். தந்த்ரம், சித்தாந்தம், மந்த்ரம், ஆகமம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

[illegible]
[illegible] ௩0

காமிகம் ப்ரணவாக்யஸ்ய பரார்தக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரணவாத் த்ரிகல: ப்ராப்த: திரிகலாச்ச ததோ ஹர:

[illegible]
[illegible] ௩௧

த்ரயச்சைவோபபேதாஸ்ஸ்யுர் வக்த்ராரம் பைரவோத்தரம்
நாரசிம்மஞ் ச விப்ரேந்த்ரா: கத்யதே காமிகத்ரயம்

காமிகாகமம் பரார்தம் சங்க்யை யுடையது. அது ப்ரண வருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து த்ரிகலரும், திரிகல ரிடமிருந்து ஹரரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அம்மூவருக்கும் காமிகத்தினுட் பிரிவாகிய வக்த்ராரம், பைரவோத்தரம் நாரசிம் ஹம் என்னும் உபாகமங்கள் மூன்றும் போதிக்கப்பட்டன.

யொ ஜஜம் து ஸுயாவ்யஸ்ய ப்ரோக்தம் தலக்ஷஸம்வ்யா ।
ஸுயாவ்யாஜ் ஜஸ்ம ஸம்ப்ராப்ஸ்தத: ப்ராப்தோ விமு: க்ரமாத் ।

யோகஜம் து ஸுதாக்யஸ்ய ப்ரோக்தந் தல்லக்ஷஸங்க்யயா
ஸுதாக்யாத் பஸ்ம ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ விபு: க்ரமாத்

வீணாஶிரோத்ரம் தாரம் ஸந்தம் ஸந்ததிரேவ ச ।
ஆத்மயோகஞ் ச பஞ்சைதே யோகதந்த்ரஸ்ய பேதகா: ॥ ௩௩

வீஞசிகோத்ரந் தாரம் ஸந்தம் ஸந்ததிரேவ ச
ஆத்மயோகஞ் ச பஞ்சைதே யோகதந்த்ரஸ்ய பேதகா:

யோகஜம் லக்ஷ சங்க்யை யுடையது. அது சுதருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டது. அவ்ரிடமிருந்து பஸ்மரும், பஸ்மரிடமிருந்து விபுவும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வீஞசிகோத்ரம், தாரம், சந்தம், சந்ததி, ஆத்மயோகம் என்னும் ஐந்தும் யோகஜத்தினுட் பிரிவுகள்.

சிந்த்யம் ஸுதீப்தஸஞ்ஜ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் ஶதஸஹஸ்ரகை: ।
தீப்தாச்ச கோபதி: ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தா து ஸாம்பிகா ॥ ௩௪

சிந்தியம் ஸுதீப்த ஸஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் சதசஹஸ்ரகை:
தீப்தாச்ச கோபதி: ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தா நு சாம்பிகா

ஸுசிந்த்யம் ஸுபகம் வாமம் பாவநாஶம் பரோத்பவம் ।
அம்ருதம் சிந்த்யதந்த்ரஸ்ய ஷட்விதந்து ப்ரகீர்திதம் ॥ ௩௫

ஸுசிந்த்யம் ஸுபகம் வாமம் பாபநாஶம் பரோத்பவம்
அம்ருதம் சிந்த்ய தந்த்ரஸ்ய ஷட்விதந்து ப்ரகீர்திதம்

சிந்தியம் லக்ஷ கிரந்தங்களுடையது. அது சுதீப்தருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கோபதியும், கோபதியிடமிரு ந்து அம்பிகையும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சுசிந்த்யம், சுபகம், வாமம், பாவநாசம், பரோத்பவம், அம்ருதம் ஆகிய ஆறும் சிந்தி யத்தி னுபாகமங்கள்.

காரணம் காரணாக்யஸ்ய கோடிக்ரந்தேந சோதிதம் ।
காரணாச்சர்வருத்ரஸ்து ஸர்வாத் ப்ராப்த: ப்ரஜாபதி: ॥ ௩௬

காரணம் காரணுக்யஸ்ய கோடிக்ரந்தேந சொதிதம்
காரணுச்சர்வருத்ரஸ்து சர்வாத் ப்ராப்த: ப்ரஜாபதி:

காரணம் பாவநம் தௌர்கம் மஹேந்த்ரம் பீமமேவ ச ।
ததஸ்து மாரணம் த்வேஷம் ஸப்ததா காரணம் ததா ॥ ௩௭

காரணம் பாவநம் தௌர்கம் மஹேந்த்ரம் பீமமேவ ச
ததஸ் து மாரணம் த்வேஷ்டம் ஸப்ததா காரணம் ததா

காரணம் கோடி க்ரந்தங்களாற் கூறப்பட்டது. காரணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சர்வருத்ரரும், சர்வருத்ர ரிடமிருந்து ப்ரஜாபதியும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காரணம், பாவநம், தௌர்க்கம், மஹேந்த்ரம், பீமம், மாரணம், த்வேஷ்டம் என்னும் ஏழும் காரணுகமத்தின் உபாகமங்கள்.

அஜிதம் ஸுஶிவாக்யஸ்ய நியுதக்ரந்தஸங்க்யயா ।
ஸுஶிவாக்யாச்சிவ: ப்ராப்தஸ்தச்சிவாதச்யுதஸ்தத: ॥ ௩௮

அஜிதம் ஸுஶிவாக்யஸ்ய ந்யுதக்ரந்தஸங்கியயா
ஸுஶிவாக்யாச்சிவ: ப்ராப்தஸ்தச்சிவாதச்யுதஸ்தத:

ப்ரபூதஞ்ச பரோத்பூதம் பார்வதீ பத்மஸம்ஹிதா ।
சதுர்பேதமிதம் தந்த்ரம் ஶாஸ்மிந் தந்த்ரே ப்ரகீர்திதம் ॥ ௩௯

ப்ரபூதஞ்ச பரோத்பூதம் பார்வதீ பத்மசம்ஹிதா
சதுர்பேதமிதந் தந்த்ரம் சாஸ்மிந் தந்ந்ரேம் ப்ரகீர்திதம்

அஜிதாகம மானது லக்ஷ க்ரந்த முடையது. அது சுசிவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து சிவரும், சிவரிடமிருந்து

அச்சுதரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ப்ரபூதம், பரோத்பூதம், பார்வதீசம்ஹிதை, பதுமசம்ஹிதை என்னும் நான்கும் அஜிதாகமத்தின் உபாகமங்கள்.

[illegible]
[illegible] ௨௦

தீப்த மீஶஸ்ய விக்யாதந் நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ஈசாநமூர்திஸ்ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ ஹுதாசந:

[illegible]
[illegible] ௨௧

அமேயஞ் ஶப்தமாச்சாத்ய மஸங்க்ய மமிதௌஜஸம்
அநந்தம் மாதவோத்பூத மத்புதஞ் சாக்ஷதந் ததா:

[illegible]

தீப்தந் து நவதா ப்ரோக்தம் ஸூக்ஷ்மதந்த்ரந் நிபோதத

தீப்தம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. ஈசருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. ஈசரிடமிருந்து ஈசாநரும், அவரிடமிருந்து ஹுதாசநரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், அமேயம், சப்தம், ஆச்சாத்யம், அசங்க்யம், அமிதௌஜசம், அநந்தம் மாதவோத்பூதம், அத்புதம், அக்ஷதம் என்னும் ஒன்பதும் திப்தாகமத்தின் உபாகமங்கள். இனி சூட்சுமத்தைக் கேளுங்கள்.

[illegible]

ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸம்ப்ரோக்தந் தத்க்ரந்தம் பத்மஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௨௩

ஸூக்ஷ்மாத்வைச்ரவண: ப்ராப்தஸ்தஸ்மாத் ப்ராப்த: ப்ரபஞ்சந:
தத் சூக்ஷ்மமேகபேதம் ஸ்யாத் ஸூக்ஷ்மமித்யபிதீயதே

சூக்ஷ்மம் பத்ம சங்க்யை யுடையது. சூக்ஷ்மருக்கு உத்தேசிக்கப்பட்டது. சூக்ஷ்மரிடமிருந்து வைச்ரவணரும், அவரிடமிருந்து ப்ரபஞ்சரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உட் பிரிவு இல்லை.

[illegible]
[illegible] ௨௪

ஸஹஸ்ரம் காலஸம் ஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் வை சங்கஸங்க்யயா
காலாத் பீமஸ்தத: ப்ராப்தோ பீமாத்தர்மோ யதா ததா

[illegible]
[illegible] ௨௫

அதீதம் மங்கலம் சுத்தமப்ரமேயந் து ஜாதிபாக்
ப்ரபுத்தம் விபுதம் ஹஸ்தமலங்காரம் ஸுபோதகம்

[illegible]

ஏதே ஸஹஸ்ரதந்த்ரஸ்ய தசஸங்க்யா: ப்ரகீர்திதா:

சஹஸ்ராகமம் காலரென்பவருக்கு சங்க கணக்கிற் கூறப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பீமரும், பீமரிடமிருந்து தர்மரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், அதீதம், மங்களம், சுத்தம், அப்ரமேயம், ஜாதிபாக், ப்ரபுத்தம், விபுதம், ஹஸ்தம், அலங்காரம், சுபோதகம் என பத்து உபாகமங்களையுடையது சஹஸ்ராகமம்.

[illegible] ௨௬

அம்சுமாநம் புஸம்ஞ்ஞஸ்ய பஞ்சலக்ஷேண கீர்தித,

[illegible]
[illegible] ௨௭

அக்ரச்சைவாம் புஸம்ஞ்ஞாச்ச அக்ராத் ப்ராப்தஸ்ததோ ரவி:
வித்யாபுராண தந்த்ரஞ் ச வாஸவம் நீலலோஹிதம்

[illegible]
[illegible] ௨௮

ப்ரகாரணம் பூததந்த்ரமாத்மாலங்காரமேவ ச
காச்யபங் கௌதமம் சைந்திரம் ப்ராஹ்மம் வாசிஷ்டமேவ ச

[illegible]

ஐசாநந் நாமத: ப்ரோக்தமம்சுமாந் த்வாதச ஸ்ம்ருத:

அம்சுமானுகமம் ஐந்து லக்ஷ க்ரந்தமுடையது அம்பு என்பவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டது, அவரிடமிருந்து அக்ரர் என்பவரும், அக்ரரிடமிருந்து ரவி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் வித்யாபுராண தந்த்ரம், வாசவம், நீல லோஹிதம், ப்ரகாரணம், பூததந்த்ரம், ஆத்மாலங்காரம், காச்யபம், கௌதமம், ஐந்த்ரம், பராஹ்ம்யம், வாசிஷ்டம், ஈசாநம் என்னும் பன்னிரண்டு உட்பிரிவை யுடையது.

[illegible] ௪௯

ஸுப்ரபேதம் மஹாசாஸ்த்ரம் தசேசஸ்ய ப்ரகீர்திதம்

[illegible]
[illegible] ௫௰

விக்நேச்வரோ தசேசாச்ச சசீ ப்ராப்தோ கணேச்வராத்
த்ரிகோடி ஸங்க்யயா ப்ரோக்தோ பேதச்சாத்ர ந வித்யதே

[illegible]

க்ரியாதிஞ்ஞானபர்யந்தந் தந்த்ரமத்ரைவ த்ருச்யதே

சுப்ரபேதம் மூன்று கோடி க்ரந்த சங்க்யையுடையது. தசேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசேசரிடமிருந்து விக்நேச்வரரும், அவரிடமிருந்து சசி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உபபேதமில்லை.

இவ்வாகமத்தில் க்ரியாபாத முதல் ஞானபாத மீறுக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ௫௧

சிவபேதமிதி ப்ரோக்தோ ருத்ரபேதஸ்ததோச்யதே

இம்மட்டில் சிவபேதமாகிய ஆகமங்கள் பத்தும் உபதேசக் கிரமபாக வந்த முறை கூறப்பட்டது. அவ்வாறே இனி ருத்ர பேதம் கூறுவாம்.

[illegible]
[illegible] ௫௨

ருத்ரஸ்யாநாதி ஸம்ஞ்ஞஸ்ய விஜயந் தந்த்ரமுத்தமம்
பரமேசஸ்தத: ப்ராப்தஸ்திரி கோடிக்ரந்த ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௫௩

விஜயஞ் சோத்பவம் ஸௌம்யமகோரம் ம்ருத்யுநாசநம்
குபேரம் ச மஹாகோரம் விமலம் விஜயாஷ்டகம்

விஜயமானது மூன்று கோடி சங்க்யை யுடையது. அநாதி ருத்ரருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பரமேசரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். விஜயம், உத்பவம், சௌம்யம், அகோரம், ம்ருத்யுநாசநம், குபேரம், மஹாகோரம், விமலம் என்னும் எட்டு உபாகமங்களை யுடையது விஜயாகமம்.

[illegible]
[illegible] ௫௪

நி:ச்வாஸந் து தசார்ணஸ்ய ப்ரோக்தந் தத்கோடி ஸங்க்யயா
தசார்ணாத் சைலஜா ப்ராப்தா சாஷ்டபேதேந பேதித:

[illegible]
[illegible] ௫௫

நி:ச்வாஸோத்தர நி:ச்வாஸௌ நி:ச்வாஸஸ்ய முகோதயம்
நி:ச்வாஸநயநஞ் சைவ ததா நி:ச்வாஸகாரிகா

[illegible]

கோரஸம்ஞ்ஞம் யமாக்யம் ச குஹ்யஞ் சாப்யேவமஷ்டதா

நிச்வாசம் கோடி சங்க்யை யுடையது. தசார்ணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசார்ணரிடமிருந்து சைலஜர் என்பவர் உப

தேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது நிச்வாஸம், உத்தரநிச்வாசம், நிச்வா ஸமுகோதயம், நிச்வாஸநயநம், நிச்வாசகாரிகை, கோரசம்ஞம், யமாக்யம், குஹ்யம் என எட்டுவித பகுப்புடையது.

[illegible] ௫௬

நிதநஸ்ய ஸ்வயம்பூதம் த்ரிகோட்யர்தேந கீர்திதம்

[illegible]
[illegible] ௫௭

நிதநேசாத் ஸ்வயம்பூதம் சருதவாந்நலிநோத்பவ:
ப்ரஜாபதிமதம் பத்மம் ஸ்வாயம்புவமிதி த்ரிதா

ஸ்வயம்பூதாகம மானது ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தங்களுடையது. நிதநேசரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. நிதநேசரிடத்திருந்து பிரம ரென்பவர் உபதேசிக்கக் கேட்டனர். இஃது ப்ரஜாபதிமத மெனவும், பத்ம மெனவும், ஸ்வாயம்புவ மெனவும் மூன்று பிரிவினை யுடையது.

[illegible]
[illegible]

ஆக்நேயம் யச்ச தத்வ்யோம்நோ க்ரந்த ஸங்க்யாயுதத்ரயாத்
ஆக்நேயம் தந்த்ரமேகந்து தஸ்மாத் ப்ராப்தோ ஹுதாசந:

ஆக்நேயம் முப்பதினாயிரம் க்ரந்த முடையது. வ்யோமரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து ஹுதாசனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இதற்கு உபாகம மில்லை.

[illegible]
[illegible] ௫௯

தேஜஸ்து வீரம் ஸம்ப்ராப்தோ நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரஜாபதிஸ்தத: ப்ராப்தஸ்த்ரயோதச விபேதகம்

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௬௦

ப்ரஸ்தாரம் புல்லமல்லஞ்ச [புல்மமலம்?] ப்ரபோதம்.
போதபோதகம்
அமோஹம் மோஹஸமயம் ஹாகடம் சாகடாதிகம்

[illegible]

ஹலம் விலேகனம் பத்ரம் வீரம் வீரே த்ரயோதச

வீராகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. தேஜஸ் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தேஜஸரிடமிருந்து பிரஜாபதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது ப்ரஸ்தாரம். புல்லமல்லம், ப்ரபோதம், போதம், போதகம், அமோஹம், மோஹசமயம், ஹாகடம், சாகடாதிகம், ஹலம், விலேகனம், பத்ரம், வீரம் என பதின்மூன்று பிரிவையுடையது.

[illegible] ௬௧

ரௌரவம் ப்ராஹ்மணேசஸ்ய சார்புதாஷ்டக ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௬௨

நந்திகேசஸ்தத: ப்ராப்த: ஷட்பேதஞ்ச விதீயதே
காலக்னஞ் ச கலாதீதம் ரௌரவம் ரௌரவோத்தரம்

[illegible]

மஹாகாளமதஞ் சைந்த்ரம் ரௌரவம் ஷட்விதம் மதம்

ரௌரவம் எட்டர்ப்புதக் கணக்கால் ப்ராம்மணேசர் என்பவருக்கு உபதேசித் தருளப்பட்டது. அவரிடத்திருந்து நந்திகேசர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காலக்னம், கலாதீதம், ரௌரவம், ரௌரவோத்தரம், மஹாகாள மதம், ஐந்திரம் என ரௌரவாகமமானது ஆறு உட்பிரிவை யுடையது.

[illegible] ௬௩

மகுடந் து பரிவர்க்யஸ்ய சதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௬௪

மஹாதேவஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஶ்ச த்விவிதோ பவேத்
மகுடோத்தரஞ் ச மகுடம் த்விவிதேந விதீயதே

மகுடாகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. சிவர் என்பவருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாதேவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது மகுடம், மகுடோத்தரம் என இரண்டு பிரிவினையுடையது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௫

ஸர்வாத்மகஸ்ய விமலம் த்ரிலக்ஷக்ரந்த ஸங்க்யயா
வீரபத்ரஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௬

அநந்தம் போகமாக்ராந்தம் வ்ருஷபிங்கம் வ்ருஷோத்தரம்
வ்ருஷாத்புதம் ஸுதந்தஞ் ச ரௌத்ரம் பத்ரவிதந் ததா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௭

அரேவத மதிக்ராந்தமட்டஹாஸ மலங்க்ருதம்
அர்சிதந் தாரணந் தந்த்ரம் விமலம் ஷோடஶைவ து

விமலாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தங்களுடையது. சர்வாத்மகர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து வீரபத்ரர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அநந்தம், போகம், ஆக்ராந்தம், வ்ருஷபிங்கம், வ்ருஷோத்தரம், வ்ருஷாத்புதம், சுதந்தம், ரௌத்ரம், பத்ரவிதம், அரேவதம், அதிக்ராந்தம், அட்டஹாசம், அலங்க்ருதம், அர்ச்சிதம், தாரணம், தந்த்ரம் என பதினாறு பிரிவையுடையது விமலாகமம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮

சந்த்ரஜ்ஞானமநந்தஸ்ய த்ரிகோடிக்ரந்தஸங்க்யயா
ப்ரஹஸ்பதிஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதாஶ்சாத்ர சதுர்தஶ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௯

ஸ்திரம் ஸ்தாணும் மஹாந்தஞ் ச வாருணம் நந்திகேஶ்வரம்
ஏகபாதபுராணஞ் ச ஶங்கரம் நீலருத்ரகம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௦

ஶிவபத்ரம் கல்பபேதம் ஸ்ரீமுகஞ் ஶிவஶாஸநந்
ஶிவஶேகரமாக்யாகம் தேவ்யா மதந் ததைவ ச

[illegible] ।

சந்த்ரஜ்ஞானஸ்ய தந்த்ரஸ்ய சதுர்தஶவிதொ பவேத்

சந்த்ரஜ்ஞான மூன்று கோடி க்ரந்த சங்க்யை யுடையது. அநந்த ரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பிரஹஸ்பதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ஸ்திரம், ஸ்தாணு, மஹாந்தம், வாருணம், நந்திகேச்வரம், ஏகபாதபுராணம், சங்கரம், நீலருத்ரகம், சிவபத்ரம், கல்பபேதம், ஸ்ரீமுகம், சிவசாஸனம், சிவசேகரம், தேவிமதம் எனப் பதினான்கும் சந்த்ரஞ்ஞானத்தின் உட்பிரிவுகள் ஆகும்.

[illegible] ॥ ௭௧

முகபிம்பம் ப்ரஶாந்தஸ்ய ஶதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௨

ததீசிஸ் து தத: ப்ராப்தோ பேதா: பஞ்சதஶைவ து
சதுர்முகமலாயோகம் ஸம்ஸ்தோபம் ப்ரதிபிம்பகம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௩

ஆத்மாலங்காரவாயவ்யே தௌடிகம் துடிநீரகம்
கலாத்யயம் துலாயோகம் குட்டிமம் பட்டஶேகரம்

மஹாவித்யா மகாஸௌரவம் பீம்பம் பஞ்சதசைஶவ து

முகபிம்பம் என்னும் ஆகமமானது லக்ஷ க்ரந்த கணக்குள் ளதாக ப்ரசாந்தருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து ததீசி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சதுர்முகம், மலயம், அயோகம், ஸம்ஸ்தோபம், ப்ரதிபிம்பகம், ஆத்மாலங்காரம், வாயவ்யம், தௌடிகம், துடிநீரகம், கலாத்யயம், துலாயோகம், குட்டிமம், பட்டசேகரம், மஹாவித்தை, மஹாசௌரம் எனப் பதினைந்து உட்பிரிவுகளை யுடையது முகபிம்பம்.

௭௪

ப்ரோத்கீதஞ் ஶூலிந: ப்ரோக்தம் லக்ஷத்ரிதய ஸங்க்யயா

௭௫

கவசாக்யஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா
கவசஞ் சைவ வாராஹம் பிங்கலாமதமேவ ச

௭௬

பாஶபந்தந் தண்டதரமங்குஶஞ் ச தநுர்தரம்
ஶிவஞ்ஞாநஞ் ச விஞ்ஞாநம் ஸ்ரீகாலஞ்ஞாநமேவ ச

௭௭

ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம் ஸர்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதநம்
கீதம் பரதமாதோத்யம் ப்ரோத்கீதம் ஷொடஶைவ து

ப்ரோத்கீதாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தக் கணக்காக சூலி என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கவசர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் கவசம், வராகம், பிங்களமதம், பாசபந்தம், தண்டதரம், அங்குசம், தநுர்த்தரம், சிவஞானம் விஞ்ஞானம், ஸ்ரீகாலஞ்ஞானம், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், சர்ப்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதனம், கீதம், பரதம், ஆதோத்யம் எனப் பதினாறு உட்பிரிவுகளை யுடையது.

௭௮

லலிதஞ் சாலயேஶஸ்ய ப்ரோக்தமஷ்டஸஹஸ்ரகம்
ஆலயால்லலித: [பைரவ:] ப்ராப்தோ லலிதம் லலிதோத்தரம்

கௌமாரஞ் சைவ தத்பேதந் த்ரிவிதம் பரிகீர்திதம்

லலிதம் எண்ணாயிர க்ரந்த முள்ளதாக ஆலயேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து லலிதர் (பைரவர்) என்பவர் உபதேசிக்கப்பெற்றனர். லலிதம், லலிதோத்தரம், கௌமாரம் என மூன்று பிரிவையுடையது லலிதாகமம்.

௭௯

பிந்தோஸ்ஸித்தமிதம் தந்த்ரம் கோடிகோட்யர்தஸங்க்யயா

௮௦

பிந்து [ஸம்ஞ்ஞாத்து] ஸித்தாக்யம் ப்ராப்தஶ்சண்டேஶ்வர: பர:
ஸாரோத்தரமதாந்யத்து ஔஶநோத்தரமேவ ச

ஶாலாபேதம் ஶஶிகண்டம் ஸித்தம் தந்த்ரம் சதுர்விதம்

சித்தம் என்னும் ஆகமம் ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தமுடையது. பிந்து என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. பிந்து அடையாளமுள்ளது. பிந்து விடமிருந்து சண்டேஶ்வர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சாரோத்தரம், ஔசனோத்தரம், சாலாபேதம், சசிகண்டம் என்னும் நான்கு உட்பிரிவினையுடையது இவ்வாகமம்.

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௮௧

ஸந்தாநம் ஶிவநிஷ்டஸ்ய ஷட் ஸஹஸ்ரந் து ஸங்க்யயா

𑌅𑌸𑌮𑍍𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௮௨

அஸம்வாயஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஸ்ஸப்தவிதோ பவேத்
லிங்காத்யக்ஷம் ஸுராத்யக்ஷம் ஶங்கரம் த்வமலேஶ்வரம்

𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

அஸங்க்யமநீலம் த்வந்த்வம் ஸந்தாநம் ஸப்ததேரிதம்

சந்தானம் ஆயிர க்ரந்த முள்ளது. சிவநிஷ்டரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து அசம்வாய ரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் லிங்காத்யக்ஷம், சுராத்யக்ஷம், சங்கரம், அமலேச்வரம், அஸங்யம், அநிலம், த்வந்தம் என ஏழு உட்பிரிவினை யுடையது.

𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௮௩

ஸோமதேவஸ்ய ஶர்வோக்தம் த்விலக்ஷேணைவ ஸங்க்யயா

𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௮௪

ந்ருஸிம்ம: ப்ராப்தவாந் ஸோமாத்பேத: பஞ்சவிதோ பவேத்
ஶிவதர்மோத்தரஞ் சைவ வாயுப்ரோக்தம் ததைவ ச

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌥𑍈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

திவ்யப்ரோக்தமதைஶாநம் ஶர்வோத்கீதம் விதீயதே

சர்வோக்தம் என்னும் ஆகமம் இரண்டு லக்ஷ க்ரந்தக்கணக்கினால் சோமதேவருக்கு உபதேசிக்கப் பட்டது. சோமதேவரிடமிருந்து ந்ருசிம்ஹர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சிவதர்மோத்தரம், வாயுப்ரோக்தம், திவ்யப்ரோக்கம், ஈசாநம், சர்வோத்கீதம் என்னும் ஐந்தும் இவ்வாகமத்தின் உட்பிரிவுகளாகும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௮௫

ஶ்ரீதேவ்யாஸ்து ஸமாக்யாதம் பாரமேஶ்வரமுத்தமம்

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌉𑌶𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮௬

க்ரந்தத்வாதஶலக்ஷந் து ஸப்ததா ப்ரஸ்ருதந் து தத்
உஶநோமுனிஸம்ப்ராப்த: ஶ்ரீதேவ்யாஶ்ச யதாக்ரமாத்

𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௮௭

மதங்கம் யக்ஷிணீபத்மம் பாரமேஶ்வரமேவ ச
புஷ்கரம் ஸுப்ரயோகஞ் ச ஹம்ஸம் ஸாமாந்யமேவ ஹி

சிறப்புடைய பாரமேச்வரம் பன்னிரண்டு லக்ஷ க்ரந்தமுடையது. ஸ்ரீதேவிக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீதேவியிடமிருந்து உசனர் என்பவர் உபதேகிக்கப் பெற்றனர். மதங்கம், யக்ஷணீபத்மம், பாரமேச்வரம், புஷ்கரம் (பௌஷ்கரம்), சுப்ரயோகம், ஹம்ஸம், ஸாமாங்யம் என ஏழும் பாரமேச்வரத்தின் உபாகமங்களாகும்.

𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௮௮

கிரணம் தேவவிபவே கோடிபஞ்சகஸங்க்யயா
ஸம்வர்தகஸ்தத: ப்ராப்தோ: பேதஸ்து நவஸங்க்யயா

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑌿𑌰𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௯

காருடம் நைருதந் நீலம் ருக்ஷம் பாநுக தேனுகே
ப்ரபுத்தம் புத்தகாலாக்யே நவதா கிரணே பவேத்

கிரணம் ஐந்து கோடி க்ரந்தக் கணக்கால் தேவவிபவர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சம்வர்த்தனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் காருடம், நைருதம், நீலம், ருக்ஷம், பாநுகம், தேனுகம், ப்ரபுத்தம், புத்தம், காலம் என ஒன்பது பிரிவை யுடையது.

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌳𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ ௨௦

ஶிவஸ்ய வாதுளம் ப்ரோக்தம் க்ரந்தா: ஶதஸஹஸ்ரகம்
மஹாகாளஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா வை த்வாதஶைவ து

𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । ௨௧

வாதுளம் சோத்தரஞ் சைவ காலஜ்ஞானம் ப்ரரோஹிதம்
ஸர்வம் தர்மாத்மகம் ஶ்ரேஷ்டம் நித்யஞ் ஶுத்தம் மஹாநநம்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

விஶ்வம் விஶ்வாத்மகஞ் சைவ வாதுளே த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா

வாதுளாகமம், லக்ஷ க்ரந்தங்களையுடையது. சிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாகாளர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வாதுளம், உத்தரவாதுளம், காலக்ஞானம், ப்ரரோஹிதம், சர்வம், தர்மாத்மகம், ச்ரேஷ்டம், நித்யம், சுத்தம், மஹாநநம், விச்வம், விச்வாத்மகம் என்னும் பன்னிரண்டும் வாதுளாகமத்தின் உபாகமங்களாகும்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௨

அஷ்டாவிம்ஶதிதந்த்ராணாம் மூலபேதா: ப்ரகீர்திதா:

ஆகத் திவ்யாகமங்கள் இருபத்தெட்டு மூலபேதங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பு:— மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டிற்குங் க்ரந்த சங்க்யையாவது, பரார்த்தத்து ஒரு சங்க ஒருபதும எட்டர்ப் புதத்துப் பத்தொன்பது கோடியே முப்பத்துமூன்று லக்ஷத்து தாற்பத்து நாலாயிரமாகும். இவற்றைக் கேட்டவர்கள் ப்ரணவர் முதலாக அறுபத்தறுவர்கள். இவர்களில் சிவபேதம் பத்தையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத் தொருவராக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு மும்மூன்று பேராய் அணுசதாசிவருள் தலைவராகிய பிரணவர் முதல் முப்பதின்மராவர். உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவாக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு இவ்விரண்டு பேராய் அநாதி ருத்திரர் முதல் முப்பத்தறுவராவர். மூலாகமங்களின் உட்பிரிவாகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றெட்டாகும்.

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌜𑌂 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

காமிகம் பாதயுக்மம் ஸ்யாத்யோகஜங் குல்பமேவ ச
சிந்த்யம் பாதாங்குலி: ப்ரோக்தா: காரணஞ் ஜங்கிகா பவேத்

𑌅𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌟𑌿𑌦𑍇𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௪

அஜிதம் ஜாநுதேஶம் ஸ்யாத்தீப்தமூருப்ரதேஶகம்
ஸூக்ஷ்மந்து குஹ்யமேவம் ஸ்யாத்ஸஹஸ்ரம் கடிதேஶகம்

𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௫

அம்ஶுமாந் ஸ்யாத் ப்ருஷ்டதலம் ஸுப்ரபேதந் து நாபிகம்
விஜயங் குக்ஷிதேஶம் ஸ்யாந்நி:ஶ்வாஸம் ஹ்ருதயம் பவேத்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௨௬

ஸ்வாயம்புவம் ஸ்தநௌ த்வௌ து அநலம் நேத்ரமேவ ச
வீரம் கண்டப்ரதேஶஸ்து ரௌரவம் ஶ்ரோத்ரமேவ ச

𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ॥ ௨௭

மகுடம் மாகுடம் தந்த்ரமங்கப்ரத்யங்கமேவ ச
பாஹூ து விமலம் ப்ரோக்தஞ் சந்த்ரஜ்ஞாநமுரஸ்ஸ்தலம்

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 1𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌪𑍋𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌮𑍍 । ௨௮

பிம்பதந்த்ரம் ஸுவதநம் ப்ரோத்கீதம் 1ஜிஹ்வஸம்ஜ்ஞிதம்
லலிதம் ஸ்யாத்கபோலந் து ஸித்தஞ் சைவ லலாடகம்

(சதாசிவமூர்த்திக்கு) காமிகம் திருவடிகளாகவும், யோகஜம் கணைக்கால்களாகவும், சிந்தியம் திருவடி விரல்களாகவும், காரணம் கெண்டைக் கால்களாகவும், அஜிதம் முழந்தாள்களா

பாடபேதம் : 1 𑌰𑌸𑌨𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । ரஸநா பவேத்

கவும், தீப்தம் தொடைகளாகவும், சூக்ஷ்மம் குஹ்யமாகவும், ஸஹஸ்ரம் இடுப்பாகவும், அம்சுமான் முதுகாகவும், சுப்ரபேதம் கொப்பூழாகவும், விஜயம் வயிருகவும், நிச்வாசம் ஹ்ருதயமாகவும், ஸ்வயம்பூதம் ஸ்தநங்களாகவும், ஆக்நேயம் திருக்கண்களாகவும், வீரம் கழுத்தாகவும், ரௌரவம் செவிகளாகவும், மகுடம் கிரீடமாகவும், விமலம் திருக்கரங்களாகவும், சந்தரக்ஞானம் மார்பாகவும், முகபிம்பம் திருமுகமாகவும், ப்ரோத்கீதம் திருநாக்காகவும், லளிதம் கன்னங்களாகவும், சித்தம் நெற்றியாகவும் த்யானிக்கப்படும்.

[illegible]
[illegible] ௯௯

ஸந்தாநங் குண்டலம் வித்யாச்ஶர்வோக்தமுபவீதகம்
பாரமேஶேந ஹாரந் து கிரணம் ரத்நபூஷணம்

1[illegible]
[illegible] ௧௦௦

காலோத்தரம் ததாநாட்யோ வாயுர்த்வாவிம்ஶதிர்பவேத்
கல்பஞ்சைவ து ஸம்யோகே ஶிவதர்மாநுலேபநே

[illegible]

பிம்பம் புஷ்பே ச மால்யே ச ஸித்தாந்தேந நிவேதிதம்

சந்தானம் குண்டலமும், சர்வோக்தம் யஜ்ஞோபவீதமும், பாரமேசம் ஆரமும், கிரணம் இரத்திநாபரணங்களும், (வாதுளம் திருப்பரிவட்டமும்), காலோத்தரம் முதலிய உபாகமங்கள் திருமேற்பூச்சும், பரிமளத் திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், ஞானபாதகமாகிய சித்தாந்தம் நைவேத்யமுமாம்.

[illegible] ௧௦௧

தந்த்ராத்மகஶரீரேண மந்த்ரமூர்திமயேந து

1. [illegible]
வாதுளம் வஸநம் ப்ரோக்தம் ஶிவதர்மந் த்ருபுண்ட்ரகே [பா-ம்]

[illegible]
[illegible] ௧௦௨

ஏதேஷாமுபபேதைஶ்ச ஸாதாக்யம் மூர்திமத் ஸ்திதம்
ஶிவருத்ராத்மகந் தந்த்ரமஷ்டாவிம்ஶதிஸங்க்யகம்

[illegible]

சிந்தாமணிரிவ ப்ராஜ்ஞி சைகதா பஹுதா திஶேத்

தந்த்ரரூப சரீரத்தாலும், மந்த்ரரூப மூர்த்தியாலும் சாதாக்யம் மூர்த்தீகரித்துள்ளது. சதாசிவ ஸ்வரூபமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சிந்தாமணியைப் போல நினைத்தவர்கட்கு நினைத்த வண்ணம் பலன்களைத் தரும்.

[illegible] ௧௦௩

யத்யப்யேகோ பவேத்வக்தா ஶ்ரோத்ருபேதாதநேகதா

[illegible]
[illegible] ௧௦௪

கர்ஷணுதிப்ரதிஷ்டாந்தம் மூலேநைவ ஸமாசரேத்
க்ருதஞ்சே துபபேதேந கர்தா பர்தா விநஶ்யதி

[illegible]

கேவலம் யஜநம் ப்ரோக்தமுபபேதைர்விஶேஷத:

உபதேசித்தவர் ஒருவராயும் கேட்டவர்கள் அனேகராயும் இருப்பினும் கர்ஷணுதி பிரதிஷ்டாந்தம் மூலாகமங்களாலேயே செய்ய வேண்டும். உபாகமங்களாற் செய்யப்படுமானல் செய்கிறவரும் செய்வித்துக் கொள்பவரும் கெடுவர். உபாகமங்களால் சிவயாக மாத்திரம் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

ப்ரதிஷ்டாத்யந் து மூலைஶ்சேத் 1ஷட்ஷஷ்டிகதிதைர்வரம்

[illegible]
[illegible] ௧௦௫

(பா-ம்) 1 [illegible] ॥ அஷ்டாவிம்ஶதிபிர்வரம்

யேந தந்த்ரேண சாரப்தம் கர்ஷணாத்யர்சநாந்தகம்
தேந ஸர்வம் ப்ரகர்தவ்யம் ந குர்யாதந்யதந்த்ரத:

[illegible]

காரயேதந்யதந்த்ரேண நோக்தஞ் சேத்து விஶேஷத:

அறுபத்தறுவர்களாற் சொல்லப்பட்ட மூலாகமங்களாற் பிரதிஷ்டை முதலான க்ரியைகள் செய்யற்பாலது ச்ரேஷ்டம். எந்த ஆகமத்தால் க்ரியை ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அதனாலேயே சம்ஸ்த காரியமும் முடித்தல் வேண்டும். வேறு ஆகமங்களால் முடித்தல் கூடாது. விசேஷம் சொல்லாமலிருந்தால் வேறு ஆகமங்களாற் செய்யலாம்.

[illegible] ௧௦௭

உக்தாநி ப்ரதிஷ்டாநி புநஸ்ஸம்பாஷிதாநி ச

[illegible]
[illegible] ௧௦௮

ஸாபேக்ஷநிரபேக்ஷாணி ஶிவவாக்யாந்யநேகதா
சதுஷ்பாதயுதாந்யேவ புக்திமுக்த்யர்தஸாதநம்

அநேக விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ள தெனினும், நான்கு பாதங்களோடு கூடின சிவவாக்யமே போக மோக்ஷங்கட்கு உரியது.

[illegible]
[illegible] ௧௦௯

ஏதாந்யேவாத ஶ்ருத்வா து தேவைர்முநிவராதிபி:
ஸம்க்ஷேபதோऽபி கதிதம் ஸர்வேஷாமநுகம்பயா

இவற்றைக் கேட்ட தேவர்முனிவர்களால், பின் யாவருக்கும் க்ருபையுடன் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

[illegible]
[illegible] ௧௧௦

ஏஷாமத்யயநம் கார்யம் ஶிவவிப்ரைர்குருக்ரமாத்
அத்யாபநஞ் ச கர்தவ்யம் நகார்யமிதரைர்நரை:

இவ்வாகமங்களை ஆதிசைவ சிவாசாரியர்களால் ஆசாரிய பரம்பரையாக ஓதலும் ஓதுவித்தலும் செய்யத்தக்கது. பிறர் செய்யத்தகாது.

[illegible]
[illegible] ௧௧௧

தீக்ஷாவிஹீநவிப்ராத்யாஸ்த்ரிவர்ணாஶ்ஶூத்ரஜாதய:
ஸவர்ணாத்யநுலோமாஶ்ச ஶில்பிந: காருகாதய:

[illegible]
[illegible] ௧௧௨

படந்தி ஶிவஶாஸ்த்ரஞ் சேத்தத்பாபாந்ருபராஷ்ட்ரயோ:
அசிரேண விநாஶ: ஸ்யாத்தஸ்மாத்ராஜா நிவாரயேத்

சிவதீக்ஷை யில்லாத ப்ராம்மணர் முதலான மூன்று வர்ணத்தவரும் சூத்திரரும் ஏனைய வர்ணத்தவரும், சைவ சாத்திரங்களை யோதில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நாசமுண்டாகும். ஆகையால் அரசன் இதனைத் தடுத்தல் வேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ௧௧௩

ஶிவஸித்தாந்ததந்த்ரேண ப்ராரப்தம் கர்ஷணாதிகம்
ந குர்யாதந்யஶாஸ்த்ரேண குர்யாச்சேத்தந்த்ரஸங்கர:

[illegible]

தந்த்ரஸங்கரதோஷேண ராஜா ராஷ்ட்ரஞ் ச நஶ்யதி

சைவசாத்திரத்தாற் றொடங்கிய கர்ஷண முதலிய க்ரியைகளை வேறு சாத்திரங்களாற் செய்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்யின், அச்சாத்திரக் கலப்பினாலாய தோஷத்தால் அரசனும் இராஜ்யமுங் கெடும்.

[illegible] ௧௧௪

காருடம் பூததந்த்ரஞ் ச பைரவம் வாமதந்த்ரகம்

கூாவாலஂ வாஞூராத்ரஂ வ லாகுலஂ குலஶாஸ்த்ரகஂ ।
தந்த்ரஂ வாஶுவதஂ ஸாங்க்யஂ வுராணஂ யஶஶாஸ்த்ரகஂ ॥ ககரு

காபாலம் பாஞ்சராத்ரஞ் ச லாகுலம் குலமாஸ்த்ரகம்
தந்த்ரம் பாமுபதம் சாங்யத் புராணம் தர்மமாஸ்த்ரகம்

இதிஹாஸஂ ஷ஡ஂகஂ வ ருக்யஜுஸ்ஸாமஸஂஜ்ஞகஂ ।
அயவணஂ தயா வௌத்தமார்ஹதஂ மதமேவ வ ॥ ககசு

இதிஹாஸம் ஷடங்கஞ் ச ருக்யஜுஸ்ஸாமஸம்ஜ்ஞகம்
அதர்வணம் ததா பௌத்தமார்ஹதம் மதமேவ ச

ஊர்த்வஸ்ரோதோऽக்ஷவாதஸ்ய ஶாஸ்த்ராத் வரம் ததநுக்ரமாத் ।
காமிகாதி ஶிவஜ்ஞாநஂ மூர்தா பகவதஸ்ஸதா ॥ ககஎ

ஊர்த்வஸ்ரோதோऽக்ஷபாச்சாஸ்த்ராதபரம் ததநுக்ரமாத்
காமிகாதி மிவஜ்ஞானம் மூர்தா பகவதஸ்ஸதா

இதராணி மஹேஶஸ்ய ஹ்ருத்கண்டாத்யங்ககாநி வை ।

இதராணி மஹேமஸ்ய ஹ்ருத்கண்டாத்யங்ககாநி வை

காருடம், பூததந்த்ரம், பைரவம், வாமதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், லாகுளீசகுள சாத்திரம், பாசுபதம் மற்றும் புராணம், தர்மசாத்திரம், இதிகாசம், வேதத்தினுடைய ஆறங்கங்கள், ருக் யஜுர் சாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்கள், பௌத்தம், ஆர்ஹதம் ஆகிய மதங்களும், ஊர்த்வ ஸ்ரோதஸ் அக்ஷபாதத்திற்கு வேறான சாத்திரமும் அதன் பரம்பரையுமான சிவக்ஞான சாத்திரங்களும் பரமசிவத்திற்கு சிரஸ்தானம். பிர சாத்திரங்கள் ஹ்ருதயம் கண்டம் முதலான அங்கங்கள்.

வூர்வவக்ஷதயா தாநி கதிதாநீஹ ஶஂபுநா ॥ ககஅ

பூர்வபக்ஷதயா தாநி கதிதாநீஹ மம்புநா

காருடம் முதலியவை பரமசிவத்தாற் பரபக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

ஹேயோவாதேயவஸ்தூநாஂ நிர்ணயே வரமார்ததஃ ।
தத்ஸர்வமதரீக்ருத்ய ஶைவஸித்தாந்த ஈரிதஃ ॥ ககக

ஹேயோபாதேயவஸ்தூநாந் நிர்ணயே பரமார்த்ததः
தத்ஸர்வமதரீக்ருத்ய மைமவஸித்தாந்த ஈரிதः

சைவசித்தாந்த சாத்திரம், விடவேண்டுவன கொள்ள வேண்டுவன வற்றைப் பிரித்துத் தீர்மானமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

ஸித்தாந்தஶாஸ்த்ரநிஷ்டைஶ்ஶ் ஶிவவிப்ரைர் யதாக்ரமஂ ।
ஶாஸ்த்ராந்தரைஸ்து ஸஂஸ்தாவ்ய லிங்கஂ தத்துவயார்தகஂ ॥ கஉ0

ஸித்தாந்தமாஸ்த்ரநிஷ்டைமச் மிவவிப்ரைர் யதாக்ரமம்
மாஸ்த்ராந்தரைஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய லிங்கந் ததுபயார்தகம்

வூஜநீயஂ ந்ருவக்ராமயஜமாநாபிவ்ருத்தயே ।

பூஜநீயம் ந்ருபக்ராமயஜமாநாபிவ்ருத்தயே

சித்தாந்த சாத்திர முணர்ந்த ஆதிசைவர்கள், அரசர் ஊர் எஜமானன் இவர்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டு சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டியது.

ஶைவஸ்ஸர்வாதிகாரீ ஸ்யாத்ஸ்வகீயே வ வரத்ர வ ॥ கஉக

மைமவஸ்ஸர்வாதிகாரீ ஸ்யாத்ஸ்வகீயே ச பரத்ர ச

ஆதிசைவர் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்கட்கு அதிகாரமுடையவர்.

ஶைவாஸ்ஸர்வேஷு குர்வந்தி யே க்ருஹஸ்தா த்விஜோத்தமாஃ ।

மைமவாஸ்ஸர்வேஷு குர்வந்தி யே க்ருஹஸ்தா த்விஜோத்தமா:

இல்லறத்திலுள்ள ஆதிசைவ ப்ராம்மணோத்தமர் ஸர்வ காரியங்களிலும் அதிகாரிகளாகச் செய்யலாம்.

யாமளே மாத்ருதந்த்ரே வ காவாலே வாஞ்சராத்ரகே ॥ கஉஉ

யாமளே மாத்ருதந்த்ரே ச காபாலே பாஞ்சராத்ரகே

வௌத்தே ஸார்ஹமதே ஶைவ லாகுளே வைதிகேऽவி வ ।
அந்யேஷ்வவி வ மார்கேஷு தத்தச்சாஸ்த்ரைஃ ஸ்வஶாஸ்த்ரதஃ ॥ கஉங

பௌத்தே சார்ஹமதே சைவ லாகுளே வைதிகேऽபி ச
அந்யேஷ்வபி ச மார்கேஷு தத்தச்சாஸ்த்ரை: ஸ்வமாஸ்த்ரத:

[illegible]

சைவா: குர்வந்தி தீக்ஷாத்யம் தல்லிங்கஸ்தாபநாதிகம்

யாமளம், மாத்ருதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், பௌத்தம், அர்ஹதம், லாகுளம், வைதிக முதலிய மதங்களிலும் அவ்வச் சாத்திரங்களின் வழியே, ஆகம சாத்திரத்தின்படி தீக்ஷாதி லிங்க ஸ்தாபனங்களை ஆதிசைவர்கள் செய்யலாம்.

[illegible] ௧௨௪

முக்யத்வாதிஹ சைவஸ்ய முகமாஹாத்ம்யதோऽபி ச

[illegible]

அதிகாரோऽஸ்தி ஸர்வத்ர நாந்யேஷாம் சிவதர்சநே

சிவமுகோத்பவ விசேஷத்தால் ஆதிசைவர்களுக்கு எல்லா மதங்களிலும் அதிகாரமுண்டு. ஏனையோர்க் கஃதின்மையான், சிவதர்சனத்தில் அதிகாரமில்லை.

[illegible] ௧௨௫

தஸ்மாத்பரார்தமாத்மார்தம் ஸ்தாபநம் யஜநந் ததா

[illegible]

[illegible] ௧௨௬

சிவவிப்ரேண கர்தவ்யமந்யேஷாம் ஸ்வார்தமேவ ஹி
பரார்த்தமபி குர்யாச்சேல்லோபேந ந்ருபதேஸ்ததா

[illegible]

தத்ராஷ்ட்ரஸ்ய ச நாச: ஸ்யாதசிரேண ந ஸம்சய:

ஆகையால் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்களினும் சிவயாகத்தினும் சிவத்விஜர்களாகிய ஆதிசைவர்களே அதிகாரமுடையவர். ஏனையோர் ஆன்மார்த்தமே செய்யத்தக்கவர். அரசனுடைய லோபத் தன்மையால் ஏனையோர் பரார்த்தமும் செய்வாராயின் அரசனுக்கும் அவனுற் காக்கப்படும் ராஜ்யத்திற்கும் உடனே கேடு சூழுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

[illegible]

காமிகாகம மஹாதந்த்ர க்ரியாபாதத்தின் முதலாவது
தந்த்ராவதாரப்படலம் முற்றும்.

ஆ.-படலம்-க-க்கு ச்லோகம்-கஉசா½

॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

5

ஜஷய ஜாதா:—

ஜமவநு ப்ராணிநோ லோகே க்ஷீணவஸகா ஹிராயஷ: ।
ஜொஸஜோஹஜ ஹாஜா நாமஜெஷாதிஹியர்த்தா: ।
ஜெஷாம் யோநிஜஸகாநாம் ஸகாநாம் வ யதா ததா ॥
பஹூயா ஜஞ்ஜ ஹஷ்டவொ வக்தவ்ய: காரணாதிபெ ।

ஸம்ப்ரஸ்ய உவாச—

யென யென ப்ரகாரெண ஸம்வோவாயோ பவென்ருணாம் ।
தென தென ப்ரகாரெண க்ஷயாதி ஸஜாஸத: ॥

ஷிஞாஜணிஜஞ்ஜ:—

ஜீவாத்மம் வணுஜம் வாயுவப்ரவர்த்தம் காரணகாயர்யயக் ।
ஷிஞாஜணிரிதி ப்ரோக்தா ஜஞ்ஜாரூபம் ஸிவவாசக: ॥ ௧௫

வணுவிம்ஸத்தத்வவர்த்த்யஸ்ய வணுஜம் வணுவிம்ஸகம் ।
*கஷட்காத்வணுஜம் யாஜ்யம் ஜாயாபீஜஸஜ்வித்தம் ॥

ஜெஜொ ஷிதீயபீஜஸ்யம் யாதவப்ரவர்த்தம் யயாகஜம் ।

ஹ்ருத்ஹிரஸ்ப்ரஜிகா வஜர் ஜெதயோ ஜநீவாஜ்ஜவா: ।
ஸஜ்ஜ்யாஜாதாஜயோ வாஷி தத்ஸாநெ ஹ்ருஜயம் தவ ॥

ஜஞ்ஜ ஸஜஷிஜொதா வாஷி வாவக: ஸ்ராஜ்ஹிவஸ்ய த ।
|| யதா ஹம்ஸ ஸிவாயெதி ஜஞ்ஜம் வணுாக்ஷரம் ஜவெக ॥

ததா தஜணர்ஜெதெந காயர்ா வக்தராஜ்ஜகவ்நா
கயவாஜந்ய ப்ரகாரெண ஜஞ்ஜ ஜக்ஷணஜஜ்ஜெத ॥ ௨௰

* ஷஷ்காத்வணுகம் யாஜ்யம் கஜ்ஜபீஜஸஜ்ஜிதம் ।
|| யதா ஹம்ஸ ஸ [ஜதிவாம்ஜெஜ:]

ஸாஞ்ஜாகர்பீஜஸம்யோ ஜாஜ வாஜஹ்ருத்க்ருஹ்ருத்ஜெகெ: ।
ஹ்ருத்ஜப்ரஹாஸ்ய தநத்ராணஜப்ருஜஜப்ஜத்ஜஜாக்காநு ।

உஜரெக்ஜமெயா ஜம் தீ ஹஜாஜாநுஜஷிரஸ்கம் ।
யஜாநமாஸநாரப்ரயோ வணர்ஜெப்ராஜெஜ்ஜாஸ்ஸஜெ: ॥

யஷ ஜப்ரஜமஸஹ்ருத்ாதி ஜெப்ராஜபீஜாஜ்ஜஜஜ்ஜாஜ ।
ஜஞ்ஜாரூபம் ஜப்ரஜப்ர தஸ்ய ப்ராஜ்ஜவஸ்ராஜ்ஜ கஷ்நா ॥

திகஸம்வஜாயர்யோவர்ாவீ ஸஜயோமஸ்ய காரணம் ।
வபீஜாநய பீஜஸ்யம் காரணோக்தம் ஸிதாணர்கம் ॥

ஸம்ஸ்ரஷிஜஜாெயஸ்யம் ததா ஸிவவஜாத்ருதம் ।
தாராஜாத்யம் தஜந்யம் ஸ்யபீஜம் வஸ்யாவீ நெதி வ ॥ ௨௫

உஜரெஜ்ஜீவகம் ப்ராஜ்ஜநப்ரம ஜஞ்ஜாயஜீஷி த: ।
தத்ர ப்ரஹ்ஜாஜ்ஜஸாக்ஷ்ணஜ்ஜர நாஜோஜவிஜோஜத: ॥

காமாதகஜ்ஜ:—

கய காமாக்நநஜ்ஜ்ஹ வக்ஷ்யஹம் ஜஞ்ஜமக்ஷணம் ।
ஸநாஷி வஜம் ஸம்விஷ்ய ப்ராஜ்ஜமாஜ்யக்ஷாஜ்ஜவெக ॥
வர்ப்ரவெர்ாகாஜள யோநர்ஸ்ய விகாரம் தஸ்ய ஜகஜெ ।
ஹஜம் ப்ரஜகஜம் ந்யாஜெவா ஜஞ்ஜாஜாேரா ஜமகஜாக ॥

ஸ்ரீஷ்திஸ்த விஸஜர்ஜ்ஜா ஜகாரோ ஜப்ரதயாஜயா ।
யெ நிவாதாஸ்த விஜ்ஜஸ ஸ்ராஜெ்ரா நாஸ்ராஜிகம் ।

ஜஸ வஸ ஜகாரோரஷிஜாகஜிஜ்ஜாவர்ஸ்ஜொநாஜத: ।
ஜஜெநதாதாஸ்த ஸிஜம் யா ஜீவகொ கயயோவக்யஜ ॥ ௩௰

நாநிவஜ ப்ரயோஸ்தாய ஸ்ராஜ்தி தாஸ்த ந ஸஸ்யத: ।
ப்ராஸியஸ்ய காரஸ்த வகாரோர யஸ்த வா த த: ॥

நாநாவஜ்ஜாயவா நாவ யாராஜ்ஜிஜமாஸ்ராா: ।
ஜ்ஜாவர்ாவஜெ ஜியா யப்ரகீ வ நியள தக தஜிஸமர்த: ॥

[illegible]

[illegible] ௪௦

[illegible]

[illegible] ௪௫

[illegible] ௫௦

[illegible] ௫௫

[illegible]

நவாரரபெஜ்ஜ காஶ்ச தஶ்ச ணெ ச நீ தயா ।
ஷ்யாகாம தய நாஸ்யாஶ்ச ஸம்ஹ்ரெவெதாஷ்ரவஹ்க்ஷிகெ ॥
ஶவ்யாரபெ ச வ்யாபள ச ஹா பாவபுஶ்ச ஸெஶவ: ।
ஷ்ஶா நாஸம் ச ஜாஸிஶ்ச ஜாவம் ஷயவிஶோ தயா ॥

ரபரபவஷெ தயா ரபரப ஶாவஶோஜா ததைவ ச ।
வூஶ்ச ஸஶ்ச ஷிதீயாஜெ நெதவா விஶ்வீவக: ॥
ஹாஸாயஶ்ச விஷாகஶ்ச வயஶ்ரீஶ்சபாஶயா: ।
ஷமவாஶ்ச தயா ணொர விவிஜா ததைவ ச ॥ ௬௦

பாவிகாரஶ்யா நிஶ்ச ஷயம் ரெயபாக் ஶிவ ।
தேவபஷ்ஷஸ்ஷெஷ்வ நிக்ஷ்யம் நாதெ த்ரிதீயகெ ॥
ஶியநெநாஶ்ச ஜெயள ச பநாதீகம்ஶ்ரெ தயா ।
ரெஹவபெவெவெயள பவபாவ்யஷஷெயெவ ச ॥

ஜெ்யாணவீ தயாணெணெ ணெயணெவெ தயாவஶெ ।
நஞஶ்ச கஹ்வ்யாவீ ச விஷிவெவெதாவஹ்க்ஷிகெ ॥
ஸவூஶாண தயா வாவ கஷஶாஷ்லாஷெயெவ ச ।
ஷாவிதூயமகாரஶ்ச கூஶஷ்யெயள தயா ॥

ஜாவாஷெவி விஸமஶ்ச ணெகாரொ ஶபவஷாஶ்ரப ।
பாநத்ரூஹெ தவஷ்ஷெவ வெ்யாகாரஶ்ச கஶெநவஜா: ௬௫

தாரம் கம் வணுஶெ வஹ்க்ஷள விந்ரவெஷநவபவஶா: ।
யாஶியாநெ வியாஹிஶ்ச யாமயா பஶ்ச வீ தயா ॥
கஶிவாஶ்ச தஹள ஶஶ்ச ரமாதூாவ விரபயள ।
தாஷவிஷமெஶா ஶம் வா வெ்யாதகாஶ்ச ரபீ ச விஹெமாயா ॥
ஹரெர வாதஜஹபஶெவாஶ்ச வாஹெ்யாகஷ: ஶாவாள விஶ்வீநா ।
யவாவெ்யாதக வாபவிஷவிஹொவாமரொரவாதஷஶப: ॥

ஶவாஶ்ச ஸாயெ ச யாபதஶம் ஶாஷியஶெஷகா ।
கயொஷெ்யாஹிஶ்ச கஷஹஷெநெ்யெஷ்வஸஷ்வெஶ ஶாயாஶ்ச ஶீஶ்ச
தயாவநர ॥

காஶவாஹஷ்ஷ்யாஞ்ச ரஸவஹ்க்ஷள ஸஶாஷிவெஜ ।
வாஹெ்ய ஸஶ்ச தயாரப ரப ஸஶாஷெ்யா யஶ்ச ணெ தயா । ௭௦
நெவிஶ்ச தயா தயாஶ்ச ஹீரஶ்ச ஷிஜாதிகஶ்ச ய: ।
தயா ப்ராஹெ்யா கதாஶ்சாள விநயெதஶ்ச ஸாயெ ச ॥
யாப தஶோ யெய ஶெஷகா கயொஷெ்யாநிஶ்ச கவ ।
ஹஷிஷெ்வ ஸஷ்ஶொவா ஆயாதஶ்ச தீம்ஶ்ச வஶஶிரபஶ்ச
ஷிதாஷிதிகஶ்ச ॥

ஸம்யெஷகாஶ்ச வம்ஜதாநள யயளஶப வவிவாஜவா: ।
ரபநக்யாராஷ்யாவெதா ஷிஶ்ச பீஜாதிகஶ்ச க: ॥
ஶவஹம் ச தயா தஶ்ச யூஶ்ச ஶொநெ்யஷஶஹ்ய தா ।
திவியாரபஷிக ஜீநாஶ்ச ஶாவுயா வவவாஶ்ச யெ ॥
ஶகாரொ நாதிக: ஶாஞாணெ கூவியஷணா ।
மஹ்யாவ்யாநாம் ச பாவம் ச ஶகாராஞாரஶெவ ச ॥ ௭௫

தயா காஶக ஜூாயதஶெதா கூஶாதாஷிவ்ய ஸாயக: ।
ரெஹவபெவெஷ வகாரஶ்ச வாகிநாஷதயெவ ச ॥
ணகாக: பபவர்ஷிவஷ்லாம்ஶ்ச பஞாயாகா ச
ஶாஸஶஞயாஷீஹாநராஸஶா: ।
ஸவிஸமெஶா ஷஶஶாஞஷெ யஶ்ச யயள
யஶ்சதாய ஶயா ஶயாஸ்யெயெவ ச ॥
ந பபவெஶா தூாயஶாஶ்ச ரபரபவி நவமா ஹவா: ।
ஶவிவித்ர தயா ஶொஶ: வ்யாநாயாதாஷ யெயெவ ஸ: ॥
நகாரவபவெஶா தீவாஶ்ச வூஶ்ச ஶஶ்ச தயா நவா: ।
வகாரஶ்ச ரகாரஶ்ச வஹ்க்ஷள ஹஶாதஶெ ஷிவெஜ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

ஜாகாரபாடிவேளா தஷ்ஜெஞ்ஞவ ஆஉயாஷ்டி நபாடிவக்ஷ: ॥

ஜாரவக்ஷ்ய ரஹளதஸ்ய ஊராவிம்ஶத்திகே ந்நவ: ।
ஹாஜாஜாநா யரெகாஷம் யவிஹீதா தயா வடா ॥

பார வ ஜஸ்ய விஸமக்ஷாஸ்ய தீவநஸ்ய ஷ்யாரஷ்க: ।
வெராஜவா ஹமவவா ஊக்ஷதாபெநவ கஶள வஶி ॥ ௧௦௫½

ஊஸ்ய யா வ தயா வஸ்ய ஸஸ்ய ஊரஸ்ய தயா வ வள ।
வ்யூஸ்யஸ்ய ஶகாரஸ்ய த்ரயொவிம்ஶதிகெ ஷிவெசு ॥

ஸெஉயவ தயா ஶாவ பாரஸ்ய தொவ வரடிவணெ ।
ஸொயவாஜெ்ரா சாராஹாரஸ்ய ஶஸ்யஷ்ஜஸ்யா ॥

யஷ்டாரஶீஸ்ய ஷ்காராரஸ்ய ஶசரஸவிஸமக்ஷ: ।
வஞகாரஸ்ய நவளவெவ வக்ஷஹிஜக்ஷிஷாம் ரஶா: ॥

ஹாஞஹாவ தயாயஷ்ய வதாரவிம்ஶதிகெ க்ஷிவெசு ।
ஜியொஉஷ்ஞ கடிரடிவீ தாரஸ்யஞ தயா நர: ॥

வவஞி ஷ்ஸவிமக்ஷஸ்ய வவிஸமக்ஷ ஶவெஶாவசா ।
வஸ்ஸவொத வவாஸஸ்ய வராரஷ்யா வ ரா ॥ ௧௧௦½

ஸாநரஷ்யாரம் வ ஸம்யரெக்ஷா படிவக்ஷஸம்யொமபஷ்டிஶெ ।
ரம்வெய: ஷ ஶஶ: வஞவிம்ஶக வஜீக்ஷள ஸஶாஷிவெசு ॥

நாரடிவிஸ்ய விணெஸ்யாவா ஊஞள ஸஶ ஸமக்ஷ: ।
ரஸ்ய ஆஊஷ்ஸரொவொ ந ஶஷெஷாஷவஷா தயா ॥

பரநவக்ஷஸவெஸ்வ தயா க்ருக்ஷா ஊஜீ ஜிமணாஜ்ஞா ।
ஹரகா தீவவாஶெ வாதிஷ்டிம்ஶகெ நவெஸசு ॥

வஞ ணெ வ விஹாவெஸ்வ ஶொவ வெவ தஶெஶஶ ।
ரடிஸ்யஸவவெஞவ வா ஹமவெஞெ வஸாரவ வள ॥

ஸவள ஶஸவிஸமக்ஷஞ வஶவாஸ்ய ஶிஸ்யத: ।

தகாரொர ஶகாரொர ஊஞ கஶள......வெவ ॥ ௧௧௫½

யதள வ யதள வ ஹஷஜ்ரம் காரொரய
ணாவெஸ்வ ஶஸயஸஷ்டிம்ஶகெ ॥

ஶஸ்ய ஷ்ஸ்ய தயா ஷ்ராவ யாவெய வொத வ ஶஷாவவெக: ।
ஓங்காரஸ்ய ரொஷயி விஸமெக்ஷ: ॥

ஜெவஷவரெதீயஞ ஷீஸ்யதார தயா தஞ நெவரஸ்ய
ஸரள வ ய: ।

ஆகாரொர ஶகரீ வெவவ கம் காரஸ்ய ஸபாடிவக்ஷ: ॥

நஸ்யகஸ்ய விஸமக்ஷஸயீ வ வஹிஸ்யஹிந ஸயா ।
நஸ்ய கரஸ்ய க்ரவெஶெணவ சஷாவிம்ஶதிகெ ந்நவெசு ॥

கரஸ்ய யஸ்ய யகாரஸ்ய ஷ்ஸாரெஜ்ரா ரஸ்யஶாவர: ।
வமக்ஷவொ ஶ தாஸ்யஸ்ய ஓஜாரொர ஹடித வனவ வ ॥ ௧௨௦½

ஆகாரஸ்ய ஸஷிஷ்ரஸ்ய யெநஶெந்ரு: ஷ் வனவ வ ।
ஜவா வ வஸ்ய தயா ஹகார ஹாவ க தஹள வ வெவ: ॥

ஓஜாரஸ்ய விஶகாரஸ்ய காதவாஸ்ய தயா வ ஶெர
ஷ்காரஸ்ய தயா தெ வ த்ரிம்ஶஜெகொநகெ ந்நவெசு ॥

டிஸ்ய நஸ்ஷிஷிதள வெவவ மரஸ்ய வஸ்ய தயா வ ந: ।
ஊகாரஷ்ஸவிஸமக்ஷஸ்ய ஊாவள வெவவ ஷ்தீவகஷ ॥

பரஸ்ய தயாஸ்ரவ ஶரம்காரஸ்ய ஸஷிஷ்ரகா: ।
ஶநவஸ்ய ஸவிஸமக்ஷ வகாரஸ்ய ஶிபாடிவக்ஷ: ॥

ஹஸ்ய ஸஸ்ய ஷிகாரஸ்ய லகாரொர ரஹபாடிவக்ஷஷ ।
கஸ்யஹஸ்ய உகாரஸ்ய யஸ்யமரஸ்ய வதள வ ஹிம் ॥ ௧௨௫½

யெநஸ்ய யஷ்நா ஸஶெதா ஊகாரஸ்ய யயள தயா ।
நகாரஸ்ய வகாரஸ்ய த்ரிம்ஶத்ஜீக்ஷள தர விந்நவெசு ।

ஸவிஸமெக்ஷா தகாரஸ்ய ஶாஷஷ்ஸவிஸமக்ஷ: ।

ஹ்ராந்தஸ்ய ப்ருதீவஸ்ய மகாரோ நபஸ்தயா ॥
நஸ்யஶிர: ததா பஸ்ய மகாரஸ்ய ஸபேதக: ।
விகாரஸ்ய கபேதஸ்ய யகாரஸ்ய ஸபிந்துக: ॥

ஸவிஸர்கோ மகாரஸ்ய ஶாந்த்யஸ்ய ததா ரவ: ।
நபோநிரவாதேஸ்ய கஸ்தஸ்ய ஸபிந்துக: ॥

ஹம்ஸாரஸ்ய ததா ரஶ்மி மகாரஸ்ய ந பேதக: ।
தஸ்ய பஸ்ய ததா மத்ய திகாரஸ்ய ந பேதக: ॥

அதோ மஸவிஸர்கஸ்ய ஶிகாரோ பிந்துஸம்யுத: ।
ஶகாரோ ரேபஸம்யுக்தோ வக்த்ரம் ததிதி கீர்த்திதம் ॥

நஸ்ய ஶிஸ்ய ததா திஸ்ய யகாரோ ஹ்ரஸ்வரோஜ்ஜ்வல: ।
பஞ்சமோ ராஜஶிரஸ்ய ஶாரோ த்ரயவஞ்சாஞ்சதே ॥

ஷஷ்ட ஜஸ்ய ஷ்ரகாரஸ்ய பஹநாஸ்ய மஸ்ய தே ।
வகாரோ மபார்ஶ்வம் கிம்விஸ தஞ்சஸ்ய பதோபதே ।

நஸ்யஸவிஸர்கஸ்ய மகாரஸ்ய ந பேதக: ।
கவிகாரஸ்ய ததா காம ஶிஸ்யாநஸ்வாரஸம்யுதம் ॥

விஸர்கேண ஸமாயுக்தோ மஸ்ய ஹஸ்ய ததா ந ।
பகாரநாதஹாராதி ஆதித்யஸம்யுக்தகே நம்ஸக ।

பஸ்ய மஸ்ய ஶாந்த்யஸ்ய பந்தஸ்ய விஸர்கக: ।
நிஸ்பஸ்ய ததா ஶிஸ்ய நபேந்த்ரஸ்ய ததா ச மள ॥

தாராவாஸ்ய ததா ஜோஹாஶிவஸாசி ததாஸ்வாஸ்ய த: ।
ததா ச ஶிகே ப்ராயாதேஸ்ய மாராமா ।

பநயாஸ்ய ததாவஸ்ய த்ரயம் பஞ்சமம் திகே வியோக ।
தகாரோ வாமவஸ்ஸ்ய நஹாஷடிஸ்வாஸ்ய ஸஸ்ய தே ॥

தகாரோ பிந்துஸம்யுக்தோ வஹ்நேர்வாஸ்யவோபதே ।

ஶிஸ்ய ரஸ்ய ஸபிந்துஸ்ய ஜபேதஸ்ய ஜ்ஞகாரக: ॥
ஸபேத மஸ்ய ப்ருதீவஸ்ய தசள தேவ த விஶ்ஹா: ।
ஆஹாதே ஶிவ நதேஸ்வ ஊநநாஸ்ய ததா வஶி ॥

தகாரதேஸ்வ பத்த்ஷ்யே பஞ்சமம் திகே வியோக ।
ஹஸ்ய வஸவிஸர்கஸ்ய நிஸ்ய தஸ்ய ததா ச ஷஷ்டி ॥
நகாரபேதோ ஆதேஸ்வ வகாரோ ரேபஸம்யுத: ।
மஸ்ய தேஜ ததா தேதே நமாஸஸ்ய தபேதக: ॥

ஶா ச பா ச கயாயாக்ஷ மஸ்ய அஸ்ய மயள ததா ।
தகாராபேதோ மஞ்ஞவ வதோ தேயாநாம ச ॥

தோமவிஸர்கோ மகாரஸ்ய ஶ்ரேகா பாஷகாரயக் ।
மகாரஸவிஸர்கஸ்ய ஜோ சமா ச ததேவ ச ॥

ஷ்ரவாநஸ்வாரஸம்யுக்தஷஷ்டம் பஞ்சமம் தத்திகே வியோக ।
ஓங்காரோயஸ்ய மாதேஸ்வ ஷஷ்டி ச ஸாஸ்ய ததா சஸா

விகமாநஸ்வாரஸம்யுக்த ப்ருதீவஞ்ச நமஸ்யயா ।
யஸ்ய வஸ்ய ததா ஹாஸ்ய மகாரஸ்ய தபேதக: ॥

வஸ்ய தே ச வப்ருள ச ப்ருஸ்ய ததா ச வா ஹவேக ।
வாஸ்ய ப்ருதீஸ்ய ஶாஸ்ய மஸ்ய ஸவிஸர்க: ॥

டஸ்ய ஹதேஸ்வ ஊளகாரோ ஶிகாரோ பிந்துஸம்யுத: ।
ஶிகயோஸ்ய ததா யஸ்ய மகாரஸவிஸர்கக: ॥

ஜ்ஞகமோபாஸவாதே ந த ஸப்தம் பஞ்சமம் திகே வியோக ।
ஏவம் விந்யஸ்ய பக்ஷே தம் பக்ஷம் மந்த்ரம் ஸமாஸதோ ஜ ॥

கண்டாபாலம் ஹாநம்வஹ்ஞ்யஜ்ஞ்ஸோ தஜ்ஜ்யஞ்ஜகம் ।
ஜீவாஜ்ஞம் ஜீவஸம்யுக்தம் பீஜஸ்வஷ்டியாதம் தா கா ।

ஷஷ்டாம் ப்ரயாணவர்ணேந ப்ரஹ்மாங்கப்ரஸிக்வனாகம் ।
கநிஷ்டாதி தேவாநாம் நாமாத்யக்ஷரம் ஸபிந்துகம் ॥

ததஸ்ஸாரா ஸ்ந தத்யோஜம் மந்த்ரம் விந்த்யாத் மந்த்ரவிசக்ஷண: ।
பக்ஷிராக்ஷோ க்ரஹாதீநாமேவமேவம் ப்ரயோஜயேத் ॥

மாத்ருகாமந்த்ர:

மாத்ருகா ஸர்வமந்த்ராணாம் மாத்ருவத்ப்ரோக்தா ஹிதைஷிணீ ।
காம்யகர்மஸு ஸர்வேஷு கேவலம் வா ஸமீரயேத் ॥
கதயா ஸாத்யதே ஸர்வம் தத்வாதேசாத் ஸமஸ்தகே ।

மாலாமந்த்ர:

மாலாமந்த்ரக்ரமம் வக்ஷ்யே ப்ரணவாத்யம் ஸமாஹிதா: ॥

ஜ்வேஷ்டாதாய - நம: - ஸ்வாஹா - உஸ - மஹாஸாதம் -
பம் - ய - ஹெ - ய - ப - க்ஷி - ம - நா - ய - த்ய
மஸி - ஜ்ஞ - ஷி - க - தெய்ய - ப - க்ரு - க்ஷு - ஷ்ட - கம்
யம் - வர்ம் - ப - ஷவம்த்ரியம் - வ ॥ ௧௫௫½

மந்த்ரோயம் த்ர்யம்பகாக்யஸ்து ஸர்வகாமப்ரத: ।
ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ஸித்யதே தேவி பஹூநாம் சிவசக்திகா ॥
க்ரியாசக்தி: சிவஸ்யாஸ்ய ஸ்யாத் ஸாதாக்யஸ்ய மநோந்மநீ ।
மஹேசஸ்ய பவாநீ ஸ்யாத் சக்திரேவம் த்ரியா மதா ॥
சக்ரம் வர்ணத்ரயாணாம் ஸ்யாத்மாதேவர்கம் ப்ரகல்பயேத் ।
மநோந்மநீ பவாநீ ச மாயாபீஜஸமந்விதா ॥

பவாந்யாஸ்யவிஸர்கஸ்து ப்ரணவர்ண மந்த்ர இதி ஸ்ம்ருதம் ॥

சக்த்யாஸநம் ஸர்வசக்தீநாம் ஸ்வநாமாத்யக்ஷரேண து ।
சக்தீநாம் மந்த்ரகம் ப்ரோக்தம் தேவாமந்த்ரம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௧௫௦

தாரம் பம் ஷாந்தகாந்தம் ஹரமயகாரயுக்
தாரபூர்வம் ஸபிந்தும்
நாதம் ஹம்ஸோர்த்வகமேர்கா வஷட்பதி
ஸஹிதம் பாதயே நாம்நவௌஷட் ।
பாஸ்வத்பிந்துத்யுதி சௌஷ்டாவட் ஹும் ஹம்ப ப்ராஞ்சம்
நாதம் ஸமேர்ஸகாமம் ஹாவநவ த்ரிமாத்ரோஸம்ஸயமா
ஸமர்நாத: ॥

வாமம் பிந்துநாதபிந்துமந்நவிஜயிவிநா
பிந்துநாதத்வயம் ச
ப்ராக்தம் ப்ராஞ்ச ச பிந்துத்யுதிரபி மந்த்ரே
வாமிகாயாம் விஸர்க: ।
ஷாந்தம் பம் வாமபிந்துத்யுதிரபி மந்த்ரே
ப்ராங்க்ஷாந்தம் ஸகாமம்
ஹ்ரீம் பிந்துநாதத்யுதிவாரஸமே பிந்துநாதம் விதேயா ॥

தேமாங்க ஜபே மந்த்ரம் ப்ரதிபாதம் பஞ்சப்ரணவாந் பஞ்ச
க்ருத்வா மாத்ருகயா மந்த்ரம் ஜபவிதௌ ஸம்யோஜ்ய தத்வாத்ர ।
மந்த்ரஸ்யாஸ்ய தா ஸ்யாதே ஸதி தயா மந்த்ராந்தே தா வா பஞ்ச
த்ராண யாந காமயதே நிதாந்தம் தமாந் காமாந்
வாஞ்சாத்யஸம் ॥

மாலாமந்த்ராஸ்து தே ப்ரோக்தா விம்சத்யர்ணாதிகாஸ்து யே ।
தசாக்ஷராதிகா மந்த்ராஸ்தே நா பீஜஸம்ஜ்ஞகா: ॥
மாலா வாத்யர்க்யமதா மந்த்ராச்சைவ தம் யாவதே ।
ஸார்த்தாணாத்யிகா பாதே தந்த்ரோந்மேதாஸதா ॥ ௧௫௫
ஸ்வாஹா நமஸ் சௌஷட் ஸ்வதாஸ்வீக்ஷவஷாட் ஷட்கா: ॥

பஞ்சாங்காதி விஷாதாஸ்ய பாமோம்ஸ: க்ஷேத்ரக கர்மணி ।
ஸௌம்யவஹாரே வநிதா: க்ஷ்வோஸ்ஸாநுக்ரஹ கர்மணி ॥
வச்யோச்சாடந தீபாத்யே ணார்தே யஜ்வசாமஸ்யக: ॥

ஸதாஶிவஶிஷ்யஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய க்ரமாத்ஸதாஶிவஸ்ய கீர்த்திதம் ।
நர: ஸம்ஸ்காரயோகாத்யம் க்ரமாத்ஸதாஶிவ பரோ பர: ॥

விஜ்ஞேயோ ந ஸமேந்தஸ்ஸாத்வ: கிஞ்சித்த்வ ப்ரயோஜநாத் ।
வாமதக்ஷதராஸாதகாரயோகஸ்ய மண்டல தத: ॥

ஶ்ருண்வந்தி மந்த்ரமேவம் ஸ்யாச்ச ஸதாஶிவஸ்ய தத் விபர்யயாத் ।
பாட்யப்ரயாமோக்தம் ப்ரயோஜஸதாஶிவாத்ப்ரயோ: ॥ ௧௦

ஸ்திதி ஸித்திநாராயணப்ரமேவாந்து வர்ஜயேந்நந்து
பாதேந்த்ரஸமவேதேந்த்ரவந்த்ராக்ஷித்திக்ஷிவாணய: ॥

வேதமாக்ஷிதேத்வாணீந்த்ரதேந்த்ராநமவவாந்தய: ।
மதேகவேதமாக்ஷி வேதாக்ஷாத்தி வர்ணஶ்ராஶ்ரயஜாதய: ।

ஜீவாதே ராவ தீயக்ஷ மதேர்ணேவம் திநக்ர: ।
வேதாந்த்ய நமவாஶ்யாக்ஷி ஜோவதேநஸர்த்தவஜ்ஞமகை: ॥

ஸத்யாதிஶ்வ த்வஹஶ்வ ஶோஷாக்ஷ்யஷ்டமதாஸ்த்ரதா: ।
இத்யர்ணஸ்வ நாராஶராந ஸர்வம்ப்ரவிஜயே ॥

யஸ்யாரந்தகம்மோ மந்த்ரா யஸ்ஸாயகஸ்ய ஸ விஜ்ஞேய: ।
ஸ்வஸ்திகே மிவிமாமிவ ஶக்ஷம் ஷோடஶாந்தகை: ॥ ௧௫

விஜஸ்ஸாஜ்ய: ஸ்வஸ்திஜோஶி ஸாயகஸ்யாதிமாக்ஷராஶ் ।
மந்த்ராத்யர்ணாந்தகா ஸ்வயஸ்ஜஸாஜ்யாதிகவ்நாஶ ॥

விஜவிஜாஸ்ஜஸாஜ்ய ஸ்ஜ ஸ்வவிஜாஸ்ஜாஶி: ।
ஸவமந்த்ர ஸாஜ்யாதந த்வஜா கவ்நா மதா ॥

ஜபாதிஷ்ப்ரதஸ்ஜஸ்ஜஸ்ய ஜபதபர்ணை: ।
ஸ்வஜ: பாமாத்ர ஸாயகாநிஷ்டதோ ஶிவ: ॥

ப்ரவாசஶ்ச்ச மதேர்ணஸ்த மந்த்ரா நாஶகரஸ்யத: ॥

ஶிஷ்யாய ஶ்ரீஸம்பந்ந: புத்ரோ வா ஶிவபக்திமாந் ।
தஸ்ய தேயம் ப்ரயத்நேந ஸஹஸ்ராம்ஶம் ஜபேத் குரு: ॥

பாத்ரே க்ஷிப்தம் மஹாஶ்ரேஷ்டம் க்ருஹீதம் க்ருதாபேத: ।
ப்ரகாராஞ்ஜாத: ப்ராப்தம் ஜபேத்யதி விநாஶக்ருச் ॥ ௧௨$\frac{1}{2}$

ஜபேத்வாதஶ க்ரியாஸித்த்யை மந்த்ரஸ்ஸாயகோத்தம: ।
தத்வாந்த ஸாய நாதேந மந்த்ரஸஸ்ஜத்ர விஜ்ஞேயா: ॥

ஸகாணஸ்ஜிதமேவ தஶமக்ஷஜபாதிஷி: ।
ஸர்வாயிக்யாச ஜபஹோம: கர்த்தவ்யா யாக்தித: க்ரமாச ॥

ஸர்வம் பீஜஜப: கார்யஸ்தஸ்ஜித்ர ப்ரணவஸம்யுதா ॥

மோக்ஷார்த்தஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஜபஸம்க்யா விதீயதே ।
ஸநாதநஸம்க்யா மந்த்ரஸ்ய ஶதம் ஸாஷ்டஸஹஸ்ரகம் ॥

ஜபாந்ஶாம்ஶதோ ஹோமஸ்தத்ஸ்வஶிஷேகவிதௌ தத: ।
தர்ப்பணாந்ஶாம்ஶதோ ஜ்ஞாநமந்த்ரோ ஹோமஸ்ஜபாதிகம் ॥ ௧௫

ஸாத்யாநாம்ஶம்ஶஸ்யாத்ஸாத்வஶோ ஹி மநஸ: ।
ப்ரமாஸ்யேஷ்டாத்ராஸ்யா வா மந்த்ராணாம் ஸ்யாஜ்ஜபாதிகம் ॥

மந்த்ரஸ்வேர் திவாபர்வக்ருதாஸ்யாஸ்த்ர ஹிதாஸ்த வா ॥

॥ இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே மந்த்ராவதாரபடலோ த்விதீய: ॥

—(*)—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்வஸ்தி ஸ்வாஹா ஸ்வதா வஷட் வௌஷட் ஹும் ஃபட்
[illegible] நந்தாநந்த ஸ்வஜித ஸ்வாஹா – [illegible]
ஸ்வாஹா – ஸர்வபூத ஸுகப்ரத ஸர்வஸாந்நித்யகர
ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ர பர அநர்சிதாநர்சித அஸம்ஸ்துதாஸம்ஸ்துத
பூர்வஸ்தித பூர்வஸ்தித ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி துரு துரு
பதங்க

பதங்க ஜ்ஞாந ஜ்ஞாந ஶப்த ஶப்த ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்ம ஶிவ
ஸர்வ ஸதாஶிவ நம:॥

ஓம் [illegible] வ்யோமவ்யாபிநே ஓம் யாம்
ராம் லாம் வாம் ஶாம் ஷாம் ஸாம் ஹாம் ளாம் க்ஷாம் க்ஷீம்
க்ஷூம் க்ஷைம் க்ஷௌம் க்ஷ: [illegible]பதயே நம:॥

ஜகத்ப்ரபவே நம:॥

ஓம் ஸ்வாஹா[illegible]பதயே நம:॥

தத்வாத்மநே நம:॥

ஸர்வாத்மநே நம:॥

கலாத்மநே நம:॥

மந்த்ராணாம் பதயே நம:॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

ஸர்வாத்மநே [illegible]
[illegible]

[illegible] பவ பவ பவோத்பவ
ஸர்வதேவ [illegible] ஸதாஶிவ [illegible]
நமோऽஸ்து தே ஸ்வாஹா॥

ஓம் ஸஶிவ ஶிவ நம: ஓம் ஹம் ஶிவஸ்ய ஹ்ருதயாய ஜ்வாலிநி ஸ்வாஹா॥

ஓம் ஶிவாத்மக மஹாதேஜ ஸர்வஜ்ஞ [illegible]।
[illegible] மஹாகோர [illegible] கவச [illegible]॥

[illegible] மஹாகவசம் ஶிவாஜ்ஞயா [illegible]
ஹ்ருதயம் [illegible] வஜ்ர[illegible]
வஜ்ரபாணி வஜ்ரஶரீர [illegible] ஶரீர[illegible]
ஸர்வதுஷ்டாம் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய – ஹும் ஃபட் ஸ்வாஹா॥

ஓம் ப்ரஸ்ஃபுர ப்ரஸ்ஃபுர கோர கோரதர தநுரூப
சட சட ப்ரசட கஹ கஹ [illegible] பாதய பாதய
ஹும் ஃபட் – ஓம் ஜும் ஸ:॥

ஓம் [illegible] விக்நே [illegible] –
[illegible] ப்ரஸோதயாத்॥

ஓம் [illegible] விக்நே [illegible]
[illegible] ப்ரசோதயாத்॥

ஓம் [illegible] ஸ்வாஹா॥

[illegible] நமோ [illegible]விஜ்ஞாய தே நம:।
ருத்ராய நமோ ருத்ரவிஜ்ஞாய தே நம:॥
பவாய நமோ பவவிஜ்ஞாய தே நம:॥
ஊர்த்வாய நமோ ஊர்த்வவிஜ்ஞாய தே நம:।
ஶிவாய நம: ஶிவவிஜ்ஞாய தே நம:॥

[illegible]:—

[illegible] நா [illegible]।

[illegible]:—

ஓ நங்ஙியா ஸ்ருஸண்ர்யாஶ்சைவ வஸூநாராயாலகோளூத: ।

வாடபேத:—

ஸூக்ஷ்மஷ்டவைஶ்சைவ யோவர்யாஜ்ஞாராதிக்ஷ ।
ணந்தஶமூலெ ஶிராஸ்ய யதஸ்யாஸ்ய வெ தயா ।
ரஸ்ய வவர்த யாநாக்ஷி விஸ்ய வஸ்ய தயா வ ந: ।

கபிகவாட:—

வ்யாநஸஸ்ய நகாரஸ்ய நதள ரெஹொதிஜிங் வத ।

வாடபேத:—

தெவ ஸூமர்ஸ்ய ஹாஶஸ்ய வகாரஸ்விஹாமஶ: ॥
ஷ்ம் விதூ்யந யமகாரஸ்ய ஸ்ருதஶ்சைவ யவள தயா
ஜாயாஶஸ்விஸமர்ஸ்ய ணகாரொ உஙிவஶாஸ்ய ரங ॥

வாடபேத: [எ அ-க உ அ]

யாயள தஸ்விஸமர்ளஸ ஶஸ்ய திஸ்ய தயா வந ।
தீகா ஶிவொஹாம் தயா வஸ்ய ஷஷவதீக்ஷள ஸீரிஶிவெஜ ॥
யாஶெ ஹகாஜாய ரளிஶ்ய விடேயா: வாராரா ரஙவ ।
வஶிநூஶஸாயள வ யாரணெதா யசிஙவகா: ॥
கயெவெதிஸ்ய நொகஹாஹா ஙிஜெ வெவ ஸ்வதெ ।
ஶக்திவாஸ்ய ஜள க்ஷஸ்ய ஸ்ரூஸ்ய ஸீஜாதிகஸ்ய ய: ॥
ஸஸெஷ்காஸ்ய வதீக்ஷள யவள ஶஙிவவியாதீவ ।
க்ஷதசாநஸ்யாவெஸூந திஸ்ய ஸீஜாதிகஸ்ய க: ।
தவஹஙிஸ்ய தயா தஸ்ய யஸ்ய மொஜெஷ்ஸ்ய தா ॥
திஸாஙிதி ஙிதஜீநாஸ்ய ஜஸ்யா வாவவாஸ்ய வெ ।
நவஙிவெ ஶஸ்ய ரஶ்சைவ ஶஸ்ருணெஸ்ருாZவி யஷ்ணா ॥
ஸ்யாவணாநாஸ்ய வவராஸ்ய ஶகாராஜூரடிவ வ ।
ஸூஜ்ஜுயாதா நவஶெ க்ஷஶாஜாஶிஷ்ய ஸாயக: ॥

ரெஹவஙிவெரா ஶகாரஸ்ய வாதிநம் வா தஶ்யெவ வ ।
நகாரவஙிவக்ஷம் ஸா வ ஸ்ய தாவஸ்ருஸ்ய வெயவா ।
வாஜ்வஸாஸ்ய தயா ரஙிரஙி ஸூராஜெ்யா யஸ்யணெ தயா ।
ரஙிகாயாஸ்ய தயா நந விஸ்யஜெவ தயா வ ஶா ॥
ஸத்யாதியம் ஹாதஶ்சைகா நாஶொஜெ உஶஶஸ்ய த ।
யஸ்ய ஶிஸ்ய யயள யஸ்ய தாயம்ராயாஸூஶ்யெவ வ ॥
ந வஙிவெஜூா ஶாஶாஸ்ய ரஙிரஙி வீவீ நவாக் ஜவா ।
ஶா வீவிதி தயாரொஜஶ்யாநவாஜஸூஶ்யெவ வ ॥
நகார வஙிவெரா யஸ்ருவஸ்ய வஷ்ஶம்ஸ்ய தயா உஜா ।
ஹுாகாரஸ்ய ரகாரஸ்ய வதீக்ஷாவெகாஜமெ க்ஷிவெக ॥
ஶிஸ்ய நாஸ்ய ஜகாரஸ்ய ஸாவ்யாநவி ஶாஸ்ய ந: ।
யஸ்ய ரஸ்ய தயா ஜிஜெ்ய வீவீணெணெ தஶ்யெவ வ ॥
நகாரவஙிவஸூாகமஸ்ய யாணெஜஙிவா கவாஶிவிக ।
உஶஶஸ்ய தயா ஶக்தி ஹ்யகாரஸ்ய நவஙிவக: ॥
ஜூஸ்ய ஸஜெ வஜஜூாணெ விஶிவெஜகவதீக்திகெ ।
நஜயாநாகி தயாஜ்யாநா ஶாவி வாடெமெஶஷ வ ॥
ணெணெஸூாஜெ்யா ஸீவஜொ மயாஙிய ஸவதீரவ ।
ரெஹவஙிவெரா வகாரஸ்ய ஸீஜாஜ்யாநாம் ஶிவள தயா ॥
விகாரொ தீவகொ யஸ்ய விஸஙி தாஜூாதிகஸ்ய க: ।
ணாஸ்ய மஸ்ய ஸகாரஸ்ய க்ஷஶிவெதா ஸ்ருயொஜமெ ॥
ஜயாஶியொ யயொவாஜூ ரெத்யகஸூமராஸூயா ।
ஹாகாரொ ரெஹவஙிவஸ்ய ஸூராஜெ்யாவிஸ்ய ஶா தயா ॥
ஜாதாவஹ்யவி தாநாஹயொஜ்யாஹீ விகரம் க்ஷஶா ।
ஷாவாவள ஸஜூரெவாஜெ்யா வகாரொ தீவகொஜூத: ॥
யஶெஶிராஸ்யாவ்ரணெ்ய யாஸ்ருயாஸா ஸூராயந ॥

[illegible]

[illegible]

ரஸ்ய குஹ்ராஸிராதிவேடா நாயஜொஷஷ்ஹா தயா ।
பா நஜவாக்யஸாஹா ஹ்ருதிமணிஜ்ஜாஷ்யெவ ச ॥

ஹாஸகீவள நாவா நள விநிஷ்டிவிம்ஶகெ ந்யஸெத் ।
விஸ்ஹெவ விஸிவாஸ்யேவ ஶொவ வெ ॥

தாஸம் ஶொஸவ ஷ்யெஸ்யேவ ஶிராவாக் ஐவஜெவ ஶஷ்ஷவள ।
ஸவஷ்யு விஸஹஸ்ய பஹ்ராவ ஶிஷ்ஷக ॥

தயா நவாஸ ஸம்யாஜெ ஶவாஸாஸ்ய யயள தஸ: ।
ஜஹாஸொ யஸ்ஹாஸ்யேவ ஶியஸாஸஷவிம்ஶகெ ॥

ஶஸ்ஷஸ்ய தயாஹ்ராவ பாவெயெநஸ்ய பாஸ வெ ।
ஓஜாஸஸ்ய தயாஜிஜெக பஷ்க்ஸ ஸெஷயக் ॥

ஷஸ்காஸம் தயா தஸ்ய நெஸ்ஸாஸ்ய ஸவளவியி: ।
ஸ்ஹகாஸொ ஶஸணஸ்யேவ திம்காஸஸ்ய ஸவஸவக: ॥

தாஸகள ஸவிஸஹஸ்ய யீவவிஸ்ய ஹிநஷ்யா ।
நஸ்கஸ்ய க்ஷெயெவ கஷவிம்ஶதிகெ ந்யஸெத் ॥

கஸ்ய யஸ்ய யகாஸஸ்ய ஷ்ஸாஜெ ஸஸ்ய ஶெவயக் ।
வாகவொ ஶயாஹாஜெஜஸ்ய ஓம்காஸொ ஹத வவ ச ॥

ககாஸஸ்ய ஸபிஹஸ்ய யெநஶெஹ்ரா ஷ்யெவ ச ।
ஜஸ்ய தயா ஹாவ கஸஹாஸ்ய தஹளஜ வெ ॥

ஓஜாஸஸ்ய ஶகாஸஸ்ய கா தவாஸ்ய தயாவஶெ ।
ஊகாஸஸ்ய தயாதெவ வகொநதிம்ஶகெ ந்யஸெத் ॥

விஸ்நஸ்ய தஜொ வெவ ஶஸ்ய வஸ்ய தயாவ ந ।
ஹகாஸஸவிஸஹஸ்ய யாவொ வெவ ஷீவகஷ் ॥

ஹஸ்ய தஸ்ய தயாவாவம் ஷ்ஶஸவிஸஹக: ।
வஸ்ய ஹஸ்ய ஸஷியேவ திகாஸொ ஸெஹஸம்யத: ॥

கஸ்ய ஹஸ்ய ஐகாஸஸ்ய யஸ்ய தஸ்ய பதளஹி வெ ।
நவயஷள ஸஶெஷஸ்ய உகாஸாஸ்ஹயள தயா ॥

நகாஸஸ்ய வகாஸஸ்ய திம்ஶதஜீகஷள கா விந்யஸெத் ।
ககாஸ பஸவஷியேவ ஊகாஸஸ்ய ஸபிஹக: ॥

வெஜாஜஸ்ய ஹாவள ஐஸ்ய நஷ்ஸாஹ்ராஸ்ய ஸபிஹயக் ।
கீஶஹஜ் ஐவ ஹெநஸ்ய தவஸவெடா ஶஸ்ய நிஸ்க: ॥

ஶிகாஸொ பிஹஸம்யஜொ ஶெவஹஸ்ய தயாவஹா: ।
ஹகாஸஸ்ய தயா ஶாவ ஆதிம்ஶதஜீகெ ந்யஸெத் ॥

ஹ்ருவெ ஶாஸ்ய ஷ்ஷீவள ஐகஜெவ ஷீவகா: ।
நகாஸபவக்ஷாவ உஸ்ஹவஜயெவவ ॥

ஷகாஸஸ்ய தவஸவஸ்ய ஶகாஸஸ்ய கவஸவக்கா: ।
யஸ்ஶஸ்ய ஷீவள யள வாவ கஷஸ்ய ஸஹாஹவா ॥

யவள ஶவள ஷ்யஹ்யஜெ ஶொ யெவாஷ்யா ।